

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .51.

DARWINİZM'İN İNSANLIĞA GETİRDİĞİ BELALAR



الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA

Geride bıraktığımız 20.yüzyıl, belaların, acıların, katliamların,sefaletin, büyük yıkımlar getiren savaş ve çatışmaların yüzyılıydı. Milyonlarca insan bir hiç u runa, sapkın ideolojilere hizmet adına öldürüldü, katledildi, açlığa ve ölüme terk edildi, bakımsız, evsiz barksız, korumasız bırakıldı.

Milyonlarcası, hayvanlara bile reva görülmeyecek, insanlık dışı muamelelere maruz kaldı. Tüm bu acıların ve belaların altında ise hemen her zaman despotların ve diktatörlerin imzası oldu:

Stalin, Lenin, Mao, Pol Pot, Hitler, Mussolini, Franco...

Bu ki iler, ideolojilerinin birbirlerine karşı olması nedeniyle kitleleri çatışmaya sürüklediler, kardeşi kardeşe düşman ettiler, savaşlar çıkarttılar, bombalar attırdılar, arabaları, evleri, dükkanları yakıp yıktılar, ellerine silah vererek hiç acımadan gençleri, yaşlıları, kadınları, çocukları, erkekleri öldüresiye dövdürttüler, kurşuna dizdirdiler... insanlığa karanlık günler yaşatan bu ideolojilerin başında faşizm ve komünizm gelir.

Bunlar, birbirine düşman ve birbirini yok etmeye çalışan fikirler olarak görülür. Oysa, bu ideolojilerin hepsi tek bir fikri kaynaktan beslenmektedir. İşte bu kaynak materyalist felsefe ve onun tabiata uyarlanmış hali olan DARWIN ZM'dir.

Zalim diktatörlere, acımasız, insaniyetsiz, çıkarıcı zihniyetlere ve fikir akımlarına kaynaklık eden bu teorinin bilimsel olarak geçersizliğinin öğrenilmesi ise, tüm bu zarar getiren ideolojilerin de sonu olacaktır. Kötülüğü yapanlar ve düzenleyenler artık "ama bu doğanın bir kanunudur" diyerek kendilerini savunamayacaklardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ



Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır. Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımızı ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır. Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu-na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .51.

*DARWINİZM'İN
İNSANLIĞA
GETİRDİĞİ
BELALAR*

HARUN YAHYA

Eylül, 2002

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'ın mühürü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini tüm dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritius'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu

eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın gündün güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanların Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA **YAYINCILIK**

Prof. Kazım İsmail Gürkan Cd. Hamam Sk.

N.2 K.6 Cağaloğlu/İSTANBUL

Tel: 0 212 511 72 30

Baskı Yeri

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

20.Yüzyıla Acı Getirenler8

1.BÖLÜM

Darwinizm'in Kısa Tarihi10

2. BÖLÜM

Darwin'in Irkçılığı ve Sömürgecilik15

3.BÖLÜM

Darwin ve Faşizmin Korkunç İttifakı38

4.BÖLÜM

Komünist Vahşetin Dayanağı Darwinizm58

5. BÖLÜM

Kapitalizm ve Ekonomide Yaşam Mücadelesi ...80

6. BÖLÜM

Darwinizm'in Getirdiği Ahlaki Çöküntü87

SONUÇ

Darwinizm Bataklığının Kurutulması Şarttır ...94

Giriş

20. YÜZYILA ACI GETİRENLER

Geride bıraktığımız 20. yüzyıl, belaların, acıların, katliamların, sefaletin, büyük yıkımlar getiren savaş ve çatışmaların yüzyılıydı. Milyonlarca insan bir hiç uğruna, sapkın ideolojilere hizmet adına öldürüldü, katledildi, açlığa ve ölüme terk edildi, bakımsız, evsiz barksız, korumasız bırakıldı. Tüm bu acıların ve belaların altında ise hemen her zaman despotların ve diktatörlerin imzası oldu: Stalin, Lenin, Trotsky, Mao, Pol Pot, Hitler, Mussolini, Franco... Bu isimler, sırf başka bir fikri savunuyor diye bir insanın yüzüne silah doğrultup, gözlerinin içine bakarak öldürebildiler, başını ayakları ile ezebilecek kadar acımasızlaşabildiler, kadın, çocuk, yaşlı demeden insanları evlerinden, yurtlarından sürdüler...

İnsanlığa karanlık günler yaşatan ideolojilerin başında faşizm ve komünizm gelir. Bu ideolojilerin hepsi tek bir fikri kaynaktan beslenmekte ve o kaynak sayesinde kitleleri ikna ederek kendi saflarına çekebilmektedirler. Bu kaynak, bugüne kadar hep perde arkasında kalmış olan **DARWINİZM**'dir.

Darwinizm, o tarihten bu yana, insanlık için ne kadar zararlı ideoloji varsa onların hepsinin fikri altyapısını oluşturdu. Sözde bilimsel bir görünüm çizerek, bu ideolojilere ve uygulamalarına sahte bir meşruiyet kazandırdı.

Bu sahte meşruiyetle evrim teorisi, kısa bir sürede

bilim dallarının dışına çıkararak, insan ilişkilerinden tarihin yorumlanmasına, politikadan toplum hayatına kadar birçok alanda etkili olmaya başladı. Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara ve insanlara uygulandığında Hitler'in üstün ırkı oluşturma saplantısı, Marx'ın "insanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir" iddiası, kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmelerini" öngörmesi, üçüncü dünya ülkelerinin İngiltere gibi emperyalist ülkeler tarafından sömürülmeleri, insanlık dışı muamelelere maruz kalmaları, zencilerin hala ırkçı saldırılar ve ayrımcılıkla yüzyüze olması meşruiyet kazanmış oluyordu.

Darwinizm, bilimsel olarak geçersizliği kesin olarak ispatlanmış olmasına rağmen bazı ideolojilerin taraftarlarıncaya hala körü körüne savunulan bir dogmadır. Günümüzde birçok bilimadamı, siyasetçi, fikir adamı, Darwinizm'in karanlık yüzünü bilerek veya bilmeyerek bu dogmanın savunuculuğunu yapmaktadır.

Zararlı ideolojilerin kökeni olan Darwinizm'in fikren çökertilmesi ile, ortada sadece tek bir gerçek kalacaktır. O da, tüm insanları ve kainatı Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Bunu anlayan insanlar, tek gerçeğin ve tek doğrunun O'nun indirdiği hak kitapta yazılı olduğunu da kavrayacaklardır. İnsanların büyük bir çoğunluğu bu gerçeği kavradığında, yeryüzündeki acılar, sıkıntılar, katliamlar, belalar, adaletsizlikler, yoksulluklar gidecek, aydınlık, ferahlık, zenginlik, bolluk, sağlık, bereket gelecektir. Bunun içinde batıl olan, insanlığa zarar getiren her fikrin, hak olan, insanlığa güzellik getirecek olan fikir ile çürütülmesi ve mağlup edilmesi gerekir.

1.Bölüm

DARWINİZM'İN KISA TARİHİ

Pek çok insan evrim teorisini, ilk olarak Charles Darwin'in ortaya attığı, sağlam bilimsel delillere ve deneylere dayalı bir teori zanneder. Oysa evrim fikri Darwin'e değil, Sümer putperestlerine aittir.



Charles Darwin

Sümerlerden kalan Enuma-İliş adlı yazıtta anlatıldığına göre, ilk başta bir su karmaşası vardı ve bunun içerisinde birdenbire Lahau ve Lahamu adlı tanrılar ortaya çıkmıştı. Bu batıl inanişaya göre, bu putlar ilk önce kendi kendilerini var etmişler, daha sonra evrimleşerek diğer maddeleri ve canlıları oluşturmuşlardı. Yani Sümer efsanelerine göre canlılık, cansız su kaosundan birdenbire oluşmuş ve evrimleşerek gelişmişti.

Evrim efsanesi, daha sonra bir başka putperest medeniyet olan Eski Yunan'da hayat sahası buldu. Eski Yunan'ın materyalist filozofları, maddeyi yegane varlık sayıyorlardı. Sümerlerden miras kalan evrim efsanesine ise, canlıların nasıl oluştuğunu açıklamak niyetiyle başvurdu. Böylece materyalist felsefe ve evrim efsanesi, Eski Yunan'da birleşti. Oradan da Roma kültürüne taşındı.

Bu iki kavram, modern dünyanın gündemine 18. yüz-



Darwinistler, putperest toplumlar gibi, canlılığın su içinde tesadüfen gelişen doğa olayları sonucunda oluştuğuna inanmaktadırlar. Bu saçma iddiaya göre yukarıdaki temsili resmi görülen "ilkel çorba" içinde şuursuz atomlar kendi kendilerine biraraya gelerek karar almış ve canlı varlıkları oluşturmuşlardır.

yılda girdi. Eski Yunan kaynaklarını inceleyen bazı Avrupalı düşünürler, materyalizmi benimsediler. Bu düşünürlerin ortak yönü, din aleyhtarı olmalarıydı.

Bu dönemde evrim teorisini ilk kez detaylı olarak ele alan kişi, Fransız biyolog Jean Baptiste Lamarck oldu. Charles Darwin ise Lamarck'ın iddiasını biraz daha farklı bir biçimde tekrarlayan kişidir.

Darwin, teorisini 1859'da İngiltere'de yayınladığı *Türlerin Kökeni* adlı kitabında ortaya koydu. Kitabında, eski Sümer'den beri gelen evrim efsanesini detaylandırmıştı. Tüm canlı türlerinin, suyun içinden tesadüfen doğan ortak bir atadan geldiklerini ve yine tesadüfen gerçekleşen küçük değişimlerle birbirlerinden farklılaştıklarını iddia ediyordu.

Darwin'in bu iddiası dönemin bilimadamları arasında yaygın bir kabul görmedi. Ancak buna rağmen Darwin'in teorisi farklı çevreler içinde giderek daha fazla destek

buldu. Çünkü Darwin bu teoriyle birlikte, 19. yüzyılın hakim güçlerine bulunmaz bir temel sağlamış oluyordu.

Darwinizm'in Kabul Görmesinin Nedeni İdeolojiktir

Darwin'in, *Türlerin Kökeni* isimli kitabını yayınladığı ve evrim teorisini ortaya attığı dönemde bilim son derece geriydi. Örneğin, bugün son derece karmaşık bir sisteme sahip olduğu bilinen hücre, o dönemde kullanılan basit mikroskoplarda sadece bir leke olarak görülüyordu.

Aynı şekilde o dönemde fosil kayıtları son derece yetersiz olduğu için geçmişte canlıların küçük değişimlerle birbirlerinden türediğini iddia edebilmişti. Yakın bir zamana kadar evrimciler, karşılıklarına çıkan bu çıkmazı "ileride bir gün bulunur" temenni ediyorlardı.. Ancak günümüzde, artık bu açıklamanın da ardına sığınamaz duruma geldiler. Çünkü bugün anlaşılmıştır ki, fosil kayıtları Darwin'in canlıların birbirlerinden türeyerek meydana geldikleri iddiasını destekleyecek tek bir delil dahi sunmamaktadır.

Peki Darwinizm'in, bilimsel olarak geçersizliği açıkça ortada olmasına rağmen, birtakım çevrelerce benimsenmesinin ve yoğun olarak propagandasının yapılmasının nedeni nedir?

Evrim teorisinin canlılığın cansız maddelerden, tesadüfler sonucunda, kendi kendine oluştuğu iddiası başta materyalist felsefe olmak üzere tüm ateist felsefelere sahte bir bilimsel destek sağlamaktadır. Çünkü, Darwin'in teorisinin en belirgin özelliği, bir Yaratıcı'nın varlığını inkar etmesidir.

Darwinizm'in Allah'ın varlığını inkar etmesinin yanın-

da, 19. yüzyılın materyalist ideolojilerine destek çıkan bir iddiası daha vardı: "Canlıların gelişimi doğadaki yaşam mücadelesine bağlıdır. Bu mücadeleyi güçlü olanlar kazanır. Zayıflar ise ezilerek yok olmaya mahkumdurlar". Darwinizm'in dünyaya acılar ve belalar getiren ideolojilerle işbirliği işte bu noktada açıkça karşımıza çıkmaktadır.

Sosyal Darwinizm: "Orman Kanunlarının İnsan Davranışlarına Uyarlanması Bilimi"

Evrim teorisinin en önemli iddialarından biri de, doğada acımasız bir yaşam mücadelesi, daimi bir çatışmanın varolmasıydı. Güçlüler her zaman güçsüzlere alt ediyor ve gelişme de bu sayede mümkün oluyordu. *Türlerin Kökeni* kitabına koyduğu bir altbaşlık şöyledir: "Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon ve Yaşam Mücadelesinde Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla".

Darwin'in ilham kaynağı ise, İngiliz bir ekonomist olan Thomas Malthus'un *An Essay on the Principle of Population* (Nüfus Prensibi Üzerine Bir Deneme) kitabıydı. Malthus kendi başlarına bırakıldıklarında, insan nüfusunun çok hızlı arttığını hesaplamıştı. Besin kaynakları ise bu hızla çoğalmadığı için insan nesli sürekli olarak bir açlık tehlikesi ile karşı karşıyaydı. Nüfusları kontrol altında tutan başlıca etkenler ise savaş ve kıtlık gibi felaketlerdi. Kısacası bazı insanların yaşayabilmeleri için diğerlerinin ölmesi gerekiyordu. Var olma, "sürekli savaş" anlamına geliyordu.

19. yüzyılda Malthus'un fikirleri geniş bir kitle tarafından benimsenmişti. Özellikle, Avrupalı üst sınıfın

entelektüelleri Malthus'un fikirlerini destekliyordu. İngiltere'de 19. yy'da söz konusu "fakirleri ezme" programı gerçekten uygulandı. 8-9 yaşındaki çocukların günde 16 saat kömür ocaklarında çalıştırıldıkları ve binlercesinin kötü şartlar nedeniyle öldüğü bir endüstri düzeni kuruldu. Dolayısıyla, kurdukları siyasi ve sosyal düzeni "bilimsel" yönden meşru hale getiren evrim teoriyle karşılaşan emperyalistler, kapitalistler ve tüm diğer materyalistler, bu teoriyi sahiplenmekte gecikmediler. Topluma hakim olan ideolojiler Darwinizm'i benimsediği için, eğitimden sanata, siyasetten tarihe kadar her alanda Darwinizm propagandası yapılmaya başlandı. Her konu Darwinizm'le ilişkilendirilmeye ve Darwinist bakış açısı ile açıklanmaya çalışıldı. Bunun sonucunda insanlar Darwinizm'i bilmeseydi bile, Darwinizm'in öngördüğü hayatı yaşayan toplum modelleri oluşmaya başladı.

Doğadaki çatışmanın insanın da doğasında olduğunun kabul edilmesiyle, ırkçılık, faşizm, komünizm, emperyalizm adına yapılan çatışmalar artık bilimsellik kisvesine bürünmüş tü. Barbarca katliamlar yapanlar, insanlara hayvan gibi davrananlar, milletleri birbirlerine düşürenler, ırklarından dolayı insanları hakir görenler, haksız rekabetle küçük işletmeleri kapattıranlar, fakirlere yardım elini uzatmayanlar artık kınanmayacak veya engellenemeyecekti. Çünkü onlar bunu "bilimsel" bir doğa kanununa uyarak yapıyorlardı. Bu yeni bilimsel açıklamanın adı ise "*Sosyal Darwinizm*" olarak belirlendi.

Böylece, savaşlar, acılar ve katliamlar dünyanın çok büyük bir bölümünü etkisi altına alarak, sözde bilimsel destek neticesinde tüm bu tehlikeli ideolojiler katlanarak güçlendi ve 20. yüzyıl artık "acılar çağı" olarak tarihteki yerini almış oldu.

2. Bölüm

DARWIN'İN İRKÇILIĞI VE SÖMÜRGEÇİLİK

Darwin'in yakın arkadaşı olan Prof. Adam Sedgwick, evrim teorisinin gelecekte sebep olabileceği tehlikeleri görebilen kişilerden biriydi. Türlerin Kökeni'ni okuduğunda, "Bu kitap toplum tarafından genel bir kabul gördüğü takdirde dünyada daha önce hiç görülmemiş şekilde insan ırklarında bir soykırım yaşanacaktır" demişti.¹ Gerçekten de zaman, Sedgwick'in endişelenmekte haklı olduğunu gösterdi. 20. yüzyıl, insanların sırf ırkları veya etnik kökenleri nedeniyle soykırımlara uğratıldığı kara bir çağ olarak tarihe geçti.

Elbette etnik ayrımcılık ve buna dayalı olarak yapılan soykırımlar, Darwin'den çok önce de insanlık tarihinde vardı. Ancak Darwinizm bu ayrımcılığa sahte bir bilimsel saygınlık ve sahte bir haklılık kazandırdı.

"Kayırılmış Irkların Korunması..."

Günümüzdeki Darwinistlerin çoğu, aslında Darwin'in ırkçı olmadığını, ancak ırkçıların kendi görüşlerini desteklemek amacıyla Darwin'in fikirlerini taraflı olarak yorumladıklarını iddia ederler. Türlerin Kökeni kitabının alt başlığında yer alan "Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla" ifadesinin ise sadece hayvanlar için kullanıldığını iddia ederler. Ancak bu iddiaların sahiplerinin gözardı ettikleri şey, Darwin'in *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında, insan ırkları için söyledikleridir.

Darwin'e göre, insan ırkları evrimin farklı basamaklarını temsil ediyordu ve bazı insan ırkları, neredeyse hala maymunlarla aynı düzeydeydi.

Darwin'e göre kayırılmış ırklar, Avrupalı beyazlardı. Asyalı ya da Afrikalı ırklar ise, yaşam mücadelesinde geri kalmışlardı. Darwin daha da ileri giderek, bu ırkların dünya üzerindeki "yaşam mücadelesi"ni yakın zamanda tamamen kaybederek yok olacaklarını ileri sürmüştü:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar kalacaktır.²

Darwin, yine *İnsanın Türeyişi* isimli kitabının başka bir bölümünde aşağı ırkların yok olmaları gerektiğini ve gelişmiş insanların onları yaşatmak ve korumak için çalışmalarının gereksiz olduğunu iddia etmiş ve bu durumu damızlık hayvan yetiştiricileri ile karşılaştırmıştı:

Yabanıl insanların vücutça ve kafaca zayıf olanları elenir; ve sağ kalanlar, çoğunlukla, gerçekten sağlıklı kimselerdir. Öte yandan biz uygar insanlar, elenme sürecini engellemek için elimizden geleni yaparız; geri zekalılar, sakatlar ve hastalar için bakımevleri kurarız; yoksulları koruma yasaları çıkarırız; tıp uzmanlarımız, her hastayı yaşatmak için en son ana dek bütün ustalıklarını gösterir... Böylece uygarlaşmış toplumların zayıf bireyleri kendi soylarını sürdürmektedir. Evcil hayvan

*yetiştiriciliği yapmış hiç kimse bunun insan ırkına büyük bir zarar vereceğinden kuşku duymaz.*³

Görüldüğü gibi Darwin *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında, Avustralya yerlilerini ve zencileri gorillerle aynı seviyede görmüş ve bu ırkların yok olacaklarını ileri sürmüştü. Diğer “aşağı” gördüğü ırkların ise çoğalmalarının engellenmesi ve böylece bu ırkların yokedilmeleri gerektiğini savunmuştu. İşte günümüzde halen kalıntılarına rastladığımız ırkçı ve ayrımcı uygulamalar, Darwin tarafından bu şekilde onaylanmış ve meşrulaştırılmıştır.

Darwin'in bu ırkçı fikirlerine göre “medeni insana” düşen görev ise, ileride detaylarını göreceğimiz gibi, bu evrimsel süreci biraz daha hızlandırmaktı. Bu durumda zaten yok olacak olan geri kalmış ırkların şimdiden yok edilmelerinin “bilimsel” açıdan hiçbir sakıncası kalmamıştı!

Darwin'in ırkçı yönü, birçok yazısında ve tespitlerinde de etkisini göstermiştir. Örneğin, 1871'de çıktığı uzun gezide gördüğü *Tierre del Fuego* yerlileri tanımlarken de ırkçı ön yargılarını açıkça ortaya koymuştur. Yerlileri, “çırılçıplak, boyalara batmış, yabancı hayvanlar gibi ne yakalayabilirse yiyen, yönetimsiz, kendi kabileleri dışındakilere karşı acımasız, düşmanlarına işkenceden zevk alan, kanlı kurbanlar sunan, çocuklarını öldüren, karılarına köle gibi davranan, ağır batıl inançlarla dolu” canlılar olarak tasvir etmişti. Oysa aynı bölgeyi, ondan on yıl önce gezen W.P. Snow isimli araştırmacı, aynı yerlileri “güzel, güçlü, çocuklarına düşkün, bazı özgün el sanatlarına sahip, bazı eşyalarda özel mülkiyeti tanıyan, en yaşlı birkaç kadının otoritesini kabul etmiş” insanlar olarak anlatmıştı.⁴

Bu örneklerden de anlaşıldığı gibi Darwin tam bir ırkçıydı. Nitekim *What Darwin Really Said* kitabının yazarı Benjamin Farrington'ın ifadesiyle de, Darwin İnsanın Türeyişi kitabında “insan ırkları arası eşitsizliğin apaçıklığı” hakkında birçok yorum yapmıştır.⁵

Ayrıca Darwin'in teorisinin Allah'ın varlığını inkar ediyor olması, insanın Allah'ın yarattığı bir varlık olduğu ve her insanın birbirbiriyle eşit olarak yaratıldığı gerçeğinin de gözardı edilmesine neden oldu. Bu da ırkçılığın yükselişini ve dünyada kabul görmesini hızlandıran etkenlerden biriydi. Amerikalı bilimadamı James Ferguson, yaratılışın reddedilmesinin ırkçılığın yükselişi ile doğrudan bağlantılı olduğunu şöyle açıklar:

19. yüzyıl Avrupası'nda gelişen yeni antropoloji, insanın kökeni hakkındaki iki zıt düşünce ekolünün savaş alanı haline geldi. Bunların daha eski ve köklü olanı, “tek kökenlilik”ti. Bu görüş, tüm insanoğlunun renk ve özellik farkı olmadan, doğrudan Adem'in soyundan geldiği ve Tanrı'nın tek bir fiili ile yaratıldığı inancına dayanıyordu. Ancak bu dönemde “çok kökenlilik” olarak bilinen ve dini inanca karşı koyuştan doğan rakip bir teori (evrim teorisi) gelişti. Çok kökenlilik, farklı insan ırklarının farklı kökenleri olduğunu savunuyordu.⁶

Hintli antropolog Lalita Vidyarthi ise Darwin'in evrim teorisinin, ırkçılığı sosyal bilimlere nasıl kabul ettirdiğini şöyle açıklar:

Darwin'in ortaya attığı 'en güçlülerin hayatta kalması' düşüncesi, insanoğlunun kültürel bir evrim sürecinden geçtiğine ve en üst kademenin Beyaz Adam'ın medeniyeti olduğuna inanan sosyal bilimciler tarafından coşkuyla karşılandı. Bunun bir sonucu olarak, 19. yüzyılın

ikinci yarısındaki Batılı bilimadamlarının çok büyük bir kısmı ırkçılığı şiddetle benimsediler.⁷

Darwin'den sonra gelen Darwinistler ise, onun ırkçı görüşlerini ispatlama çabası içine girdiler. Bu uğurda birçok bilimsel çarpıtma ve sahtekarlık yapmaktan ise çekinmediler. Çünkü bunu ispatladıkları takdirde, kendi üstünlüklerini ve diğer ırkları ezme, sömürme ve hatta gerektiğinde yok etme "haklarını" bilimsel olarak ispatlamış olacaklarını düşünüyorlardı.

Stephen Jay Gould da *The Mismeasure of Man* isimli kitabının 3. bölümünde, bazı antropologların, beyaz ırkın üstünlüğünü kanıtlamak için verileri çarpıttıklarını belirtmektedir. Gould'un belirttiğine göre, en çok başvurdukları yöntem, buldukları kafatası fosillerinin beyin hacimleri konusunda çarpıtmalar yapmalarıdır. Gould kitabında birçok antropoloğun, doğru bir ölçü olmamasına rağmen, beyin hacmini zeka ile ilintili gösterdiklerini ve buna bağlı olarak, özellikle Kafkasyalıların beyin hacimlerini abarttıklarını ve zencilerle kızılderiilerin kafataslarını olduklarından daha küçük gösterdiklerini anlatmaktadır.⁸

Gould, *Ever Since Darwin* isimli kitabında ise, Darwinistler'in, bazı ırkları aşağı bir tür olarak göstermek için giriştikleri akıl almaz iddiaları şöyle açıklar:

Haeckel (Alman Darwinist) ve çalışma arkadaşları da, Kuzey Avrupalı beyazların ırksal üstünlüğünü göstermek için rekapitülasyon teorisini (yinelemeli oluşum teorisini) kullandı. İnsan anatomisi ve davranışına ilişkin bulguları tarayarak, beyinlerden göbek deliklerine kadar bulabildikleri herşeyi kullandılar. Herbert Spencer şöyle yazdı: 'İlkelerin zihinsel özellikleri(...) uygarların

çocuklarında görülen özelliklerdir.’ Carl Vogt 1864’te aynı şeyi daha güçlü bir şekilde ifade etti: ‘Büyümüş zenci, zihinsel yetiler yönünden çocuğun doğasını paylaşır. (...) Bazı kabileler kendilerine özgü organizasyonlara sahip devletler kurmuşlardır. Ama geri kalanlara bakarak, bu ırkın geçmişte ya da günümüzde, insanlığın ilerleyişine hizmet etmiş ya da korunmaya değecek hiçbir şey yapmadığını çekinmeden söyleyebiliriz.’ Fransız tıbbi anatomi bilgini Etienne Serres gayet ciddi bir şekilde, siyah erkeklerin ilkel olduğunu çünkü göbek deliklerinin seviyesinin düşük olduğunu ileri sürmüştü.⁹

Darwin’in çağdaşı evrimci Havelock Ellis de 1894’de “Birçok Afrikalı ırkta çocuklar, Avrupalı çocuklara göre belki biraz daha az zekidir. Ama Afrikalı büyüdükçe aptallaşır ve bütün toplumsal yaşamı dar görüşlü bir rutine döner; oysa Avrupalı, canlılığını korur.”¹⁰ diyerek, üstün ve aşağı ırk ayrımını sözde “bilimsel” bir açıklamayla desteklemişti.

Benzer şekilde, entomolojistler (böcek bilimcileri) dahi Darwinizm’in körüklediği ırkçılık kervanına akıl almaz iddialarla katıldılar. Örneğin, 1861 yılında, bir İngiliz entomolojisti dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan insanların bedenlerinden bit toplatıp bunları inceledikten sonra renklerinin ve büyüklüklerinin farklı oldukları, bir ırkın bitinin bir başka ırkın bedeninde yaşayamayacağı gibi bugünün bilim düzeyinden bakıldığında tek kelimeyle safсата olan bir sonuca ulaşmıştı.¹¹ Bilimadamı sıfatlı kişiler bile böyle açıklamalar yaptıktan sonra, bazı dogmatik ırkçıların “zencilerin bitleri dahi zenci” gibi akıl ve mantık dışı, hiçbir anlamı olmayan sloganlar kullanmaları pek yadırganmadı.

Özetle, Darwin’in teorisinin ırkçı yönü 19. yüzyılın

ikinci yarısında kendine çok elverişli bir zemin buldu. Çünkü o dönemde Avrupalı “beyaz adam”, tam da böyle bir teorinin kendi suçlarını meşrulaştırmasını bekliyordu.

İngiliz Sömürgeciliği ve Darwinizm

Darwin'in ırkçı görüşlerinden en çok çıkar sağlayan ülke, Darwin'in kendi vatanı İngiltere oldu. Darwin, teorisini ortaya attığı yıllarda, İngiltere dünyanın bir numaralı sömürgeci imparatorluğunu kurmuş durumdaydı. “Beyaz adam”, kendi çıkarı için dünyayı yağmalyordu.

Ama elbette başta İngiltere olmak üzere sömürgeci ülkelerin hiçbiri “yağmacı” olarak görülmek ve tarihe öyle yazılmak istemiyorlardı. Bu nedenle yaptıkları işi haklı gibi gösterecek bir açıklama arıyorlardı. Bu açıklama, sömürülen insanları “ilkel insanlar”, hatta “hayvanımsı canlılar” gibi gösterebilmektir.

Aslında bu arayış yeni değildi; dünya üzerinde sömürgeciliğin ilk yayılış dönemi olan 15 ve 16. yüzyıllara kadar dayanıyordu. Bazı ırkların yarı hayvan özelliği gösterdiğiyle ilgili iddialar, ilk olarak Kristof Kolomb'un Amerika yolculuklarında ortaya atılmıştı. Bu iddialara göre, Amerikalı yerliler gerçek birer insan değil, gelişmiş bir hayvan türüydü. Bu nedenle de İspanyol sömürgecilerin hizmetine verilebilirlerdi.

Her ne kadar Amerika'nın keşfi hakkında çevrilen filmlerde Kolomb'un yerlilere karşı çok insancıl ve sıcak bir yaklaşımı olduğu imajı verilse de, gerçekte Kolomb yerlileri insan olarak görmüyordu.¹²

Kristof Kolomb, büyük bir katliamı ilk başlatan kişi oldu. Keşfettiği yerlerde İspanyol kolonileri oluşturan

Kolomb yerlileri köleleştirdi ve ilk olarak köle ticaretini başlattı. Kolomb'un yerlilere uyguladığı baskı ve sömürü politikasını, onu izleyen İspanyol "fatihleri" devam ettirdiler; yapılan katliamlar inanılmaz boyutlara erişti. Örneğin, Kolomb, Amerika'yı keşfettiğinde kıtada 30 milyon kızilderili yaşıyordu. O zamandan bugüne gerçekleşen katliamlar neticesinde ise 2 milyon nüfuslu kayıp bir ırk haline geldiler.

Bu katliamların bu kadar acımasız boyutlara ulaşmasının nedeni, kızilderililerin insan olarak görülmemeleri, hayvan olarak kabul edilmeleriydi.

Ancak sömürgecilerin bu iddiaları fazla taraftar toplamadı. Çünkü o dönemde Avrupa'da, tüm insanları Allah'ın eşit olarak yarattığı ve hepsinin tek bir atadan, Hz. Adem'den geldikleri gerçeği yaygın bir kabul görüyordu. Hatta Katolik Kilisesi, bu yağmacı istilacılara karşı kesin bir tavır koymuştu. Bunun en bilinen örneklerinden biri Chiapas psikoposu Bartolome de Las Casas'ın, Kolomb ile birlikte Yeni Dünya'ya ayak basan kolonici-

KIZILDERİLİ KATLIAMI

Kristof Kolomb'un Amerika'yı keşfi ile korkunç bir kızilderili katliamı başladı.



lerin “yerliler bir tür hayvandır” iddiasına karşılık, yerlilerin “gerçek birer insan” olduklarını söyleyerek verdiği yanıtıdır. 1537 yılında ise Papa III. Paul yayınladığı bir fermanla yerlilere yapılan vahşi muameleyi lanetlemiş, Kızılderililerin iman etme yeteneğine sahip gerçek insanlar olduklarını açıklamıştır.¹³

Oysa 19. yüzyıla gelindiğinde durum değişti. Materyalist felsefenin yayılmasıyla ve toplumların dinden uzaklaşmasıyla birlikte, insanları Allah'ın yarattığı gerçeği de gözardı edilmeye başlandı. Bu, önceki sayfalarda da değinildiği gibi aynı zamanda ırkçılığın da yükselişi idi.

Darwinist-materyalist felsefenin 19. yüzyılda yükselmesiyle, ırkçılık da güçlenmişti ve bu da Avrupa'nın emperyalist düzenine büyük bir destek sağlamış oluyordu.

Oxford, Stanford, Harvard gibi üniversitelerde yıllarca tarih profesörlüğü yapmış olan James Joll, halen üniversitelerde ders kitabı olarak okutulan “*Europe Since 1870*” (1870'den Bu Yana Avrupa) isimli kaynak kitabında, Darwinizm ile emperyalizm ve ırkçılık arasındaki ideolojik ilişkiyi şöyle anlatır:

Emperyalizm kavramına ilham veren fikirlerin en önemlisi, “Sosyal Darwinizm” başlığı altında sınıflandırılacak olanlardır. Bu fikirler; devletler arasındaki ilişkiyi daimi bir mücadele olarak kabul eder. Bu mücadelede bazı ırklar diğerlerine göre “üstün” sayılmış ve bir evrimsel süreç içinde güçlülerin kendilerini sürekli ortaya koymaları gerektiği kabul edilmiştir.

İngiliz doğabilimci Charles Darwin, 1859'da yayınlanan Türlerin Kökeni onu 1871'de takip eden İnsanın Türeyişi adlı kitaplarıyla büyük bir tartışma başlatmış ve Avrupa düşüncesinin farklı dallarını aynı anda etkilemiştir...

Darwin'in fikirleri, ve onun İngiliz felsefeci Herbert Spencer gibi bazı çağdaşlarının düşünceleri, çok hızlı bir biçimde bilim dışındaki alanlara da uygulanmıştır... Darwinizm'in toplumsal gelişmeye en çok uygulanabilir olan yönü ise, dünyada doğal kaynakların besleyemeyeceği bir nüfus fazlası bulunduğu ve bunun her zaman güçlülerin veya "uygunların" galip çıkacağı daimi bir yaşam mücadelesi gerektiği yönündeki inançtır. Bazı sosyal bilimciler için, bu noktadan hareketle, en "uygun" kavramına ahlaki bir mana katmak ve dolayısıyla yaşam mücadelesinde üstün gelen türlerin veya ırkların ahlaken üstün olduklarını savunmak çok kolay olmuştur.

Dolayısıyla doğal seleksiyon doktrini, kolaylıkla Fransız yazar Arthur Gobineau tarafından geliştirilen bir başka fikir ekolüyle de birleşmiştir. Gobineau, 1853 yılında İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine Bir Makale adlı çalışmayı yayınlayan kişidir. Gobineau gelişmedeki en önemli etkenin ırk olduğunu savunmuş ve diğerlerine üstünlük sağlayan ırkların, kendi ırksal saflıklarını en iyi koruyabilenler olduğunu ileri sürmüştür. Gobineau'ya göre, tarihteki bu yaşam mücadelesinde en üstün gelen ırk, Aryan ırkı olmuştur...

Bu fikirleri bir aşama daha ileri götüren kişi ise, İngiliz yazar Houston Stewart Chamberlain'dir... Hitler yazara (Chamberlain'e) o kadar hayranlık beslemiştir ki, onu 1927 yılında ölüm döşeginde ziyarete gelmiştir.¹⁴

Görüldüğü gibi Darwin'den ırkçı düşünürlere, emperyalistlere ve oradan da Hitler'e kadar uzanan bir ideolojik zincir vardır. Darwinizm, hem 19. yüzyılda dünyanın kana bulayan emperyalizmin hem de 20. yüzyılda aynı işi gerçekleştiren Nazizm'in ideolojik temelidir.

Darwin'in sömürgeci ırkçılığa kazandırdığı bu meş-

ruiyet nedeniyle, İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü Yerbilimleri Bölüm Başkanı Çin kökenli bilimadamı Kenneth J. Hsu, Darwin'i "Victoria dönemi İngilteresi için ideal bir bilimadamı, Çin'e zorla afyon satabilmek için bu ülkeyi işgal eden, bunu da serbest ticaret ve 'en güçlülerin hayatta kalması' kuralına dayandıran ülkenin bilimsel dayanağı" şeklinde tarif eder.¹⁵

Darwin'in Türk Düşmanlığı

Osmanlı'yı tehdit eden güçler arasına, yüzyılın son çeyreğinde İngiltere ve Fransa da katıldı. Özellikle İngiltere, Osmanlı'nın güney eyaletlerine göz dikti. 1882'de, İngiltere bir Osmanlı toprağı olan Mısır'ı işgal etti. İngiliz sömürgeciliğı, daha sonra da Osmanlı'nın Ortadoğı'daki eyaletlerini ele geçirme planlarına girişti.

İngiltere bu emperyalist politikalarını her zaman olduğu gibi ırkçılığa dayandırıyordu. İngiliz hükümeti kasıtlı olarak Osmanlı'yı ve özellikle Osmanlı'nın asli unsuru olan Türk Milletini sözde "geri" bir millet olarak göstermeye çalışıyordu.

İngiliz Başbakanı William Ewart Gladstone, açıkça "*Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz*" diyordu.¹⁶

Bu ve benzeri sözler, İngiliz hükümeti tarafından yıllar boyunca Osmanlı'ya yönelik bir propaganda malzemesi olarak kullanıldı. İngiltere, Türk milletini, Avrupalı ileri ırklara boyun eğmesi gereken sözde geri bir ırk olarak göstermeye çalıştı. Bu propagandanın sözde bilimsel dayanağı ise Charles Darwin'di!...

Darwin'in Türk Milleti hakkındaki yorumları, 1888

yılında yayınlanan *The Life and Letters of Charles Darwin* adlı kitapta yer alıyordu. Darwin, doğal seleksiyonun “geri ırkları” eleyerek medeniyetin gelişmesine katkıda bulunduğunu öne sürüyor ve sonra da Türk Milleti hakkında aynen şunları söylüyordu:

Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu ispatlayabilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, Türkler tarafından işgal edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük risk altında kalmıştı, ama artık bugün Avrupa'nın Türkler tarafından işgali bize ne kadar gülünç geliyor.

Avrupa ırkları olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde Türk barbarlığına karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, bu tür aşağı ırkların çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini (yok edileceğini) görüyorum.¹⁷

Darwin'in bu hezeyanı, İngiltere'nin Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkma politikasına destek vermek için yazılmış bir propaganda malzemesiydi. Nitekim bu propaganda malzemesi etkili oldu. Darwin'in “Türk Milleti yakında yok olacaktır; bu evrimin kanunudur” anlamına gelen sözü, İngilizlerin Türk düşmanı propaganda kampanyalarına sözde bilimsel bir destek verdi.

İngiltere'nin Darwin'in kehanetini gerçekleştirme hevesi, asıl olarak I. Dünya Savaşı'nda hayata geçti. İngiltere, iki ayrı yönden Osmanlı İmparatorluğu'na saldırdı. Birinci yön, Osmanlı'nın Ortadoğu'daki topraklarını ele geçirmek amacıyla açılan Kanal, Filistin ve Irak cepheleliydi. İkinci yön ise, I. Dünya Savaşı'nın en kanlı muhare-

belerinden birinin yaşandığı Çanakkale cephesi oldu. Çanakkale'deki Türk ordusu, İngilizlerin başını çektiği düşman kuvvetlerine direnmek için 250 bin şehit vererek kahramanca çarpıştı. İngilizler ise, sözde "aşağı ırk" olarak gördükleri Türklere karşı savaşmak üzere, kendi askerlerinden çok, Hintli askerleri ya da Avustralya, Yeni Zelanda gibi sömürgelerinden devşirdikleri Anzak birliklerini göndermişlerdi.

Darwin'in Türk düşmanlığının yankıları, I. Dünya Savaşı'nın ardından da devam etti. Bugün Avrupa'daki soydaşlarımıza karşı haince saldırılar düzenleyen Avrupalı neo-Nazi grupları, hala Darwin'in Türk Milleti hakkındaki hezeyanlarından ilham alıyorlar. Bu Türk düşmanı ırkçı grupların internet sayfalarında, Darwin'in Türkler hakkındaki sözleri yer alıyor.

Amerika'da Irkçılık ve Sosyal Darwinizm

Sosyal Darwinizm sadece İngiltere'deki değil, dünyanın diğer ülkelerindeki emperyalistlere ve ırkçılara dayanak sağlıyordu. Bu nedenle Darwinizm tüm dünyada hızla yayıldı. Teoriyi benimseyenlerin başında, ABD Başkanı Theodore Roosevelt geliyordu. Roosevelt, kızılderililere karşı "tehcir" (bir yerden zorla göç ettirmek, sürmek) adı altında uygulanan etnik temizlik programının en önde gelen uygulayıcı ve savunucusuydu. *The Winning of The West* (Batının Zaferi) adlı kitabında katliamın ideolojisini kurarak, kızılderilileri ortadan kaldıracak ırksal bir savaşın kaçınılmaz olduğunu anlatmıştı. En büyük dayanağı ise kendisine yerlileri ilkel bir tür olarak tanımlama şansını veren Darwinizm'di.

Sosyal Darwinizm'i kullanarak kendilerine meşruiyet sağlamaya çalışan ırkçıların arasında zenci düşmanları başta geliyordu. İnsan ırklarını derecelere ayıran ve en üstününü beyaz ırk olarak tanımlarken, en ilkelini de siyah olarak gösteren bu ırkçı teoriler evrim kuramına dört elle sarıldılar.

"Jim Crow Yasaları" adıyla tanınan ilk ırk ayrımcı yasaların ortaya çıkması da bu döneme rastlar. (Jim Crow, aşağılamak amacıyla beyazlar tarafından siyahlara takılan isimlerden biriydi). Zencilere, kesinlikle insan gibi davranılmıyor, her yerde aşağılanarak hor görülüyorlardı; üstelik bu ırkçı tavır birkaç kişinin tavrı değil,



ZENCİLERE YAPILAN ZULÜM

Ku Klux Klan, zencilere yönelik en acımasız saldırıları yapan ırkçı gruptu. Yandaki resimde gösterilen zincir, zenci kölelerin birbirlerine bağlandıkları bir zincirdir.



Amerikan devletinin yasalar ile bizzat belirlediği bir tavırdı. Demiryolları ve tramvaylarda ırk ayrımını benimseyen ilk yasa 1875'de Tennessee'de kabul edildikten hemen sonra, tüm Güney eyaletlerinde birden demiryollarında ırk ayrımı uygulamasına gidildi. Her yere "Sadece Beyazlar İçin" ve "Siyahlar" tabelaları asıldı. Aslında bunların hepsi mevcut durumun resmiyet kazanması anlamına geliyordu. Farklı ırklardan olanlar arasında evlilik yasaklandı. Yasalara göre ayırım hastanelerde, cezaevlerinde, mezarlıklarda zorunluydu. Uygulamada ise bu, otelleri, tiyatroları, kütüphaneleri ve hatta asansör ve kiliseleri de kapsıyordu. Ayrımın en ağır biçimde hissedildiği alan ise okullardı. Çünkü bu, siyahların aleyhine en ağır sonuçları veren uygulamaydı ve onların kültürel gelişiminin önündeki en büyük engeldi.

Irk ayrımı uygulamalarına yaygın bir şiddet dalgası eşlik etti. Linç edilen siyahların sayısında hızlı bir artış oldu. 1890-1901 yılları arasında 1300'ü aşkın siyah linç edildi. Bu uygulamaların sonucunda birçok eyalette siyahların ayaklanmaları başladı.

Bu sürece ırkçı düşünce ve teoriler eşlik etti. Amerikan biyolojik ırkçılığı da kısa bir süre sonra kendini R.B. Bean'in kafatası ölçümü yoluyla vardığı sonuçlarla ifade edecek ve yeni kıta halkını denetim dışı bir göç dalgasından koruma bahanesi altında, özel türde bir Amerikan ırkçılığı ortaya çıkacaktı.

Irkçılık, Amerika'da olduğu gibi tüm dünyada da Darwin'den önce vardı. Ancak, daha önce de belirtildiği gibi, 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra Darwinizm, ırkçı görüş ve uygulamalara göstermelik bir destek sağladı. Örneğin, bu bölümde de yer verildiği gibi ırkçılar

görüşlerini ifade ederlerken Darwinizm'in iddialarını slogan gibi kullandılar. Darwin'den önce acımasızlık olarak görülen fikirler, Darwin'den sonra doğa kanunu olarak kabul edilmeye başlandı.

Darwinist Irkçıların İnsanlık Dışı Uygulamaları Aborijin Soykırımını

Avusturalya'nın yerli halkı "aborijinler" olarak bilinir. Kıtada binlerce yıldır yaşamakta olan bu insanlar, Avrupalı göçmenlerin ülkede yayılmasıyla birlikte tarihin en büyük soykırımlarından birine maruz kaldılar. Bu soykırımın ideolojik temeli ise, Darwinizm'di. Darwinist ideologların Aborijinler hakkındaki görüşleri, bu insanların maruz kaldıkları vahşetin teorisini oluşturdu.

Londra Antropological Review'den evrimci antropolog Max Muller, 1870'de insan ırkını yedi kategoriye ayırmıştı; Aborijinler en altta yer alıyordu ve Avrupalı beyazların soyu olan Aryan ırkı en üst sırada idi. Ünlü bir sosyal Darwinist olan H. K. Rusden ise Aborijinler hakkında 1876 yılında şöyle bir açıklamada bulundu:

En uygunların yaşaması, kuvvetin haklı olduğu anlamına gelir. Bu nedenle aşağı ırk olan Avustralyalıları ve mavori ırkını yok ederken acımasız ve değişmeyen doğal seleksiyon kanunlarını yerine getiririz... ve mirasını soğuk kanlılıkla kabul ederiz.¹⁸

Tazmanya Royal Society'nin başkanı olan James Barnard ise 1890'da; "yok etme işlemi evrim ve en uygunların yaşama kanununun bir aksiyonudur" dedi ve "bu nedenle Avustralyalı Aborijinleri öldürme konusunda

suçlamayı hak eden herhangi bir sebep yoktur” diye devam etti.¹⁹

Darwin'in beslediği bu ırkçı, acımasız ve vahşi görüşler sonucunda, Aborjinleri yok etmeye yönelik korkunç bir katliam başlatıldı. Aborjinler öldürüldükten sonra, kafatasları istasyon benzeri yerlerin kapılarına asıldı. Aborjin ailelerine zehirli ekmek verilerek öldürüldüler. Avustralya'nın birçok yerindeki Aborjin yerleşim birimleri 50 yıl içinde vahşi bir biçimde ortadan kalktı.²⁰

Aborjinlere yönelik uygulamalar, katliamlarla da bitmedi. Bu ırka mensup pek çok insan, denek hayvanı muamelesi gördü. Washington D.C.'deki Smithsonian Enstitüsü çeşitli ırklardan 15.000 kişinin kalıntılarını elinde tutuyordu. Hayvandan insana geçişte “kayıp halka”yı oluşturup oluşturmadıklarını gözlemlemek amacıyla ise 10.000 Avustralya Aborjin yerlisi gemiyle British Museum'a götürüldü.

Müzeler sadece kemiklere ilgi duymakla kalmamış, aynı zamanda Aborjinlere ait beyinleri saklayarak iyi fiyata satmışlardı. Ayrıca örnek (numune) olarak kullanılmak amacıyla Avustralya Aborjinlerinin öldürüldüklerine dair kanıtlar da vardır. Aşağıda verilen bilgiler, bu acımasızlığın göstergeleridir:

* “1866'da Bowen, Queensland'ın Belediye Başkanı olan Korah Wills, bilimsel bir numune edinmek amacıyla, 1865 yılında yerli kabile üyesini nasıl parçalayarak öldürdüğünü açık bir şekilde, çizimlerle anlatmıştı.

* Sidney'deki Avustralya Müzesi'nin müdürü Edward Ramsey (1874-1894), Aborjinler'i “Avustralya hayvanları” olarak adlandırdığı bir müze kitapçığı yayınladı. Kitapçıkta aynı zamanda henüz öldürülmüş örneklerin cesetlerinin nasıl çalınacağı ve kurşun yaralarının nasıl

tıkanacağı konusunda da talimatlar yer alıyordu.

** Alman evrimci Amalie Dietrich (takma adı Kara Ölüm Meleği'dir) Avustralya'ya gelmiş ve Aborjinleri öldürüp derilerinin içini doldurarak saklamak için izin istemişti. Ve ne yazık ki, kısa süre sonra evine elde ettiği örnekleriyle dönmeyi başardı.*

** Yeni bir Güney Galler misyoneri, Aborjin erkekleri, kadınları ve çocuklarından oluşan bir grubun atlı polis tarafından katledilişine tanık olarak dehşete düşmüştü. Ardından da 45 kafatası kaynatılmış ve aralarından en iyi 10 kafatası denizaşırı ülkelere gönderildi.²¹*

Ota Benga

Darwin *İnsanın Türeyişi* adlı kitabıyla, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğini iddia ettikten sonra, bu senaryoyu destekleyecek fosil arayışı başladı. Ancak bazı evrimciler “yarı maymun-yarı insan” canlıların sadece fosil kayıtlarında değil, dünyanın farklı bölgelerinde canlı olarak da bulunabileceğine inanıyorlardı. 20. yüzyılın başlarında bu “canlı ara geçiş formu” arayışları bazı vahşetlere neden oldu. Bu vahşetlerden biri, Ota Benga adlı pigmenin hikayesiydi.

Ota Benga, 1904 yılında Samuel Verner adlı evrimci bir araştırmacı tarafından Kongo'da yakalanmıştı. Adı, kendi dilinde “dost” anlamına gelen yerli, evli ve iki çocuk babasıydı. Ama bir hayvan gibi zincirlendi, kafese kondu ve ABD'ye götürüldü. Buradaki evrimci bilimadamları, St. Louis Dünya Fuarı'nda onu çeşitli maymun türleriyle birlikte kafese koyarak “insana en yakın ara geçiş formu” olarak teşhir ettiler. İki yıl sonra ise New

York'taki Bronx Hayvanat Bahçesi'ne götürdüler ve birkaç şempanze, Dinah adı verilen bir goril ve Dohung adı verilen bir orangutan ile birlikte "insanın eski ataları" adı altında sergilediler. Hayvanat bahçesinin evrimci müdürü Dr. William T. Hornaday, bu nadide "ara geçiş formu"na sahip olmanın kendisine verdiği gurur hakkında uzun konuşmalar yapmış, ziyaretçiler de kafese konan Ota Benga'ya sıradan bir hayvan gibi davranmışlardı. New York Times gazetesinin o dönemde yayınlanan bir nüshasında ziyaretçilerin tavrı şöyle aktarıyordu:

... parkta 40.000 ziyaretçi vardı. Bu kalabalıktaki hemen hemen her erkek, her kadın ve her çocuk parktaki Afrikalı vahşi adamı görmek için maymun kafesini ziyaret ediyordu. Uluyarak, alay ederek, bağırıp çağırarak pigmeyi rahatsız ediyorlardı...²²

New York Journal gazetesinin, 17 Eylül 1906 tarihli nüshasında ise, bu uygulamanın evrimi kanıtlamak için yapıldığı, ancak büyük bir haksızlık ve zulüm olduğu şöyle vurgulanıyordu:

... Bu insanlar düşüncesizce ve akılsızca bir maymun kafesinin içerisinde Afrika'dan getirilen küçük bir insan cücesini sergilemişlerdi.

Onların düşüncesi muhtemelen evrimdeki bazı derin dersleri insanlara öğretmektir. Aslında başarılı tek sonuç, bu ülkenin beyazlarından, en azından sempati ve nezaketi hak eden Afrika ırkının vahşet gösterilerine maruz kalması, ardından da hor görülmesidir.

Aynı güç tarafından yaratılan, hepimizi aynı yere yerleştiren, aynı hisleri ve aynı ruhu lütfeden Allah'a karşı fiziksel eksikliği olan bir insanı maymunlarla bir kafese

kapatmak ve bunu alay konusu edinmek çok ayıp ve iğrençtir...²³

New York Times gazetesi de, evrimi kanıtlama amacıyla Ota Benga'nın hayvanat bahçesinde sergilendiği konusuna yer verdi. Hayvanat bahçesinin, Darwinist müdürünün yaptığı savunma ise son derece vicdansızcaydı:

Geçen hafta New York hayvanat bahçesinde, aynı kafeste bir Afrikalı pigmeyle bir orangutanın sergilenmesi çok fazla eleştirinin ortaya çıkmasına neden oldu. Bazı kişiler zenciler ve maymunlar arasındaki yakın bir akrabalığı göstermek için bunun müdür Hornaday tarafından gerçekleştirilen bir teşebbüs olduğunu deklare ettiler. Dr. Hornaday bunu inkar etti. "Eğer bu küçük adam bir kafesin içerisindeyse orası en konforlu yer olduğu içindir ve biz de onunla ilgili başka ne yapacağımızı bilmediğimizdendir. Ota Benga hiçbir manada bir tutuklu değildir, fakat hiç kimse yanında birileri olmadan şehirde dolaşmasına izin vermenin akıllıca olduğunu söyleyemez...²⁴

Ota Benga'nın hayvanat bahçesinde gorillerle birlikte, bir hayvan gibi sergilenmesi birçok çevrede rahatsızlık oluşturdu. Bazı kuruluşlar, Ota Benga'nın bir insan olduğunu, bu şekilde davranılmasının büyük bir acımasızlık olduğunu belirterek, bu uygulamanın durdurulması için yetkililere başvurdular. Bu başvurulardan biri şöyleydi:

İnsan ve Maymun Gösterisi Papazlar Tarafından Kınandı

Dr. Macarthur Serginin Onur Kırıcı Olduğunu Düşünüyor. Dr. MacArthur: "Bu gösteriden sorumlu olan kişi, Afrikalıyı olduğu kadar kendisini de alçak bir duruma düşürüyor. Bu küçük adamı bir hayvan yerine koymak-

tansa, Allah'ın ona verdiği yeteneklerin gelişimi için onu bir okula yerleştirmesi gerekirdi..."

Dr. Gilbert serginin büyük bir ayıp olduğunu düşünüyordu, kendisinin ve diğer papazların Ota Benga'yı maymun kafesinden kurtarıp başka bir yere yerleştirmek konusunda Dr. MacArthur'la ortaklık kurmasına karar vermişti...²⁵

Tüm bu insanlık dışı muamelenin sonucu ise Ota Benga'nın intihar etmesi oldu. Bu olay, Darwinist ırkçılığın uygulayabileceği acımasızlığın ve vahşetin çok açık bir örneğiydi.

DARWINİZM İLE GÜÇ BULAN IRKÇI ZİHNİYET VARLIĞINI HALA SÜRDÜRÜYOR...



Milli Gazete 9/04/00

Beyaz gençler sıyahı bir genç, görünme yararı madde dökererek ateşe verdiler

İngiltere'de ırkçı vahşeti



Üstünlük Soya Değil, Ahlaka Göredir

Darwin'in, insanları gelişmiş bir hayvan türü olarak göstermesi ve bazı insan ırklarını ise, henüz gelişimini tamamlayamamış, hayvana daha yakın türler olarak tanıtmaması, insanlık tarihi için son derece tehlikeli ve tahrip edici olmuştur. Darwin'in bu iddiasını kendilerine rehber edinenler, geçtiğimiz yüzyıl boyunca farklı ırkları hiç acımadan sömürmüşler, onları çok zor koşullarda yaşatmışlar, hatta soykırıma uğratmışlardır.

Nitekim *Brave New World* kitabının yazarı Bryan Appleyard, ırkçılığın temelinde yatan bu zalim anlayışı ve sonuçlarını şöyle açıklar:

Ne sebeple olursa olsun, ister batıl inançla isterse bilimsel olarak bir kere sizin aşağı bir yaratık olduğunuza karar verilirse, size yapacakları vahşetin bir sınırı olmaz. Ve bu vahşi uygulamalarını haklı görürler, çünkü bir insanın aşağı olduğuna inanıldığında onun kötü ve tehlikeli olduğu ve üstün olanlara bir tehdit oluşturduğu kabul edilir. Hatta bazıları daha da ileri giderek, aşağı olanların bütün insan ırkının sağlığını tehlikeye soktuğunu iddia ederler. O zaman aşağı ırktan olanları kısırlaştırmayı, evliliklerini sınırlamayı veya cinayeti savunabilirler...²⁶

Oysa yaratılış olarak her insan birbirinin aynısıdır. Her insanı Allah yaratmıştır. Kuran'da insanların yaratılışı şöyle bildirilir:

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhandan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

Yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi insanlar, Allah'ın Kendinden üflediği ruhu taşımaktadır. Her insan –hiçbir ırk ayrımı olmaksızın- düşünür, hisseder, sevinç, acı, heyecan duyar, sevgiyi, şefkati, merhameti bilir ve yine her insan zalimliği, aşağılanmayı, sıkıntıyı da tanır. Bu nedenle tarih boyunca, farklı ırklarda insanları yarı gelişmiş hayvanlar zannederek, onlara kötü muamelelerde bulunanlar, tek bir kişiyi dahi bu gerekçe ile incitenler, ezenler, sömürenler ve aynı zamanda bu uygulamaları yapanları ürettikleri sahte delil ve teorilerle destekleyenler, cehalet içinde büyük bir suç işlemişlerdir.

Çünkü, Allah ırkçılığı kesin olarak yasaklar. Allah her insanı farklı renklerde ve farklı diller ile yaratmıştır. Bu, Allah'ın yaratışındaki sanat ve çeşitliliğin bir göstergesidir:

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

Allah katındaki tek üstünlük ise insanın takvası, yani nefsinin her türlü günah ve isyandan, bozulma ve sapmalardan koruması, bundan kaynaklanan üstün ahlakıdır. Takva dışında hiçbir insanın hiçbir insan üzerinde, herhangi bir özelliğinden dolayı üstünlüğü olamaz. Allah bunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haberdardır. (Hucurat Suresi, 13)

3. Bölüm

DARWIN VE FAŞİZMİN KORKUNÇ İTTİFAKI

Darwin ve Hitler'in Kanlı İttifakı

Nazizm, I. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkan Almanya'nın karmaşası içinde doğdu. Nazi Partisi'nin lideri, Adolf Hitler'in dünya görüşünün temelini ırkçılık oluşturuyordu. Hitler Alman milletinin asli unsurunu oluşturan ari ırkın, diğer tüm ırklardan üstün olduğuna ve onları yönetmesi gerektiğine inanmıştı. Ari ırkın yakında bin yıllık bir dünya imparatorluğu kuracağını hayal ediyordu.

Hitler'in bu ırkçı teorilerine bulduğu bilimsel dayanak ise, Darwin'in evrim teorisiydi.

Hitler'in en önemli fikri dayanağı, ırkçı Alman tarihçi Heinrich von Treitschke idi. Treitschke, Darwin'in evrim teorisinden şiddetle etkilenmiş ve ırkçı görüşlerini de Darwinizm'e dayandırmıştı. **“Uluslar ancak Darwin'in yaşam kavgasına benzer şiddetli bir rekabetle gelişebilirler”** diyordu ve bunun da sürekli ve kaçınılmaz savaş demek olacağını belirtiyordu. Ona göre **“kılıç ile fetih, uygarlığın barbarlığa, aklın bilgisizliğe üstünlük sağlamasının bir yolu”** idi. “Sarı uluslar sanat yeteneklerinden ve siyasal özgürlük anlayışından yoksundurlar. **Siyah ırkların yazgısı beyazlara hizmet etmek ve sonsuza dek beyazların tiksintilerine**

hedef olmaktır...” diye düşünüyordu.²⁷

Hitler de teorilerini geliştirirken, Darwinizm’den, özellikle Darwin’in “yaşam mücadelesi” fikrinden ilham aldı. Ünlü kitabı *Kavgam*’ın adını, bu yaşam mücadelesi fikrinden esinlenerek belirlemiştir. Hitler de aynı Darwin gibi, Avrupalı olmayan ırkları maymunlarla aynı statüye koyuyor ve şöyle diyordu: “Kuzey Avrupa Almanlarını insanlık tarihinden çıkarın, geriye maymun dansından başka bir şey kalmaz”.²⁸

Hitler, 1933 yılında, Nürnberg toplantısında “yüksek ırkın aşağı ırkları idare ettiğini, bunun tabiatta görülen bir hak olduğunu ve tek mantıklı gerçek olduğunu” ileri sürdü.²⁹

Ari ırkın üstünlüğüne inanan Hitler, bu ırkın üstünlüğünün doğa tarafından verildiğine inanıyordu. Ünlü kitabı *Kavgam*’da şöyle yazmıştı:

Nordik ırk, biyolojik kalıtım tarafından asaletle kutsanmıştır... Tarih, doğa tarafından kurulan ırksal hiyerarşiye uygun yeni bir bin-yıllık imparatorluk kuraçaktır.³⁰

İnsanların gelişmiş hayvanlar olduğuna inanan Hitler, doğal kuvvetlerin ve şansın, kısacası tesadüflerin evrimi kontrol etmesine izin vermek yerine, insan ırkını geliştirmek için, idareyi kendi ellerinde tutmaları gerektiğine de inanıyordu. Ve Nazi hareketinin nihai hedefi de buydu. Bu hedefe ulaşmak için ilk adım, aşağı ırkları, üstün ırk olduğuna inandıkları Aryan ırkından ayırmak, izole etmektir.

İşte Naziler bu noktada, Darwinizm’i uygulamaya geçirdiler ve kendilerine yine Darwinizm’den kaynaklanan “öjeni teorisi”ni örnek aldılar.

Öjeni Teorisi

Darwin'in Fikirlerine Dayanır

20. yüzyılın ilk yarısında çok sayıda taraftar toplayan öjeni teorisi, sakat ve hasta insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla bir insan ırkının “ıslah edilmesi” anlamına geliyordu. Öjeni teorisine göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek iyi hayvan cinsleri oluşturuluyorsa, bir insan ırkı da ıslah edilebilirdi.

Öjeni kuramını ortaya atan kişiler, tahmin edilebileceği gibi Darwinistler'di. İngiltere'deki öjeni akımının başını, Charles Darwin'in kuzeni Francis Galton ve oğlu Leonard Darwin çekiyordu.

Öjeni fikrinin, Darwinizm'in doğal bir sonucu olduğu çok açıktı. Nitekim öjeni kavramını savunan yayınlarda bu gerçek özellikle vurgulanıyor, “Öjeni, insanın kendi evrimini kendisinin yönlendirmesidir” deniyordu.

K. Ludmerer'in belirttiğine göre öjeni fikri Platon'un “Devlet” adlı ünlü eseri kadar eskiydi. Ancak Ludmerer, 19. yüzyılda bu fikre olan ilginin artmasının nedeninin Darwinizm olduğunu belirtir:

...modern öjenik düşünce yalnızca 19 yy'da uyandı. Bu yüzyıl sırasında öjeneye ilginin oluşmasının bir kaç nedeni vardır. En önemli neden ise evrim teorisidir. Öjeni terimini de keşfeden Francis Galton fikirlerini kuzeni Charles Darwin'in doktrinine dayandırıyordu.³¹

Öjeniyi Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, ünlü evrimci biyolog Earnst Haeckel oldu. Haeckel, Darwin'in yakın bir dostu ve destekçisiydi. Evrim teorisini desteklemek için, farklı canlıların embriyolarının bir-

birine benzediğini öne süren “rekapitülasyon” adlı iddiayı ortaya atmıştı. Haeckel’in bu iddiayı ortaya atarken çizim sahtekarlıkları yaptığı ise daha sonra anlaşıldı.

Haeckel, bir yandan bu tip bilim sahtekarlıkları yaparken, öte yandan da öjeni propagandası yürütüyordu. Yeni doğan sakat bebeklerin zaman geçirilmeden öldürülmesini, böylece toplumun evriminin hızlandırılmasını önermişti. Daha da ileri gitmiş ve cüzzamlıların, kanserlilerin ve akıl hastalarının da acısız bir biçimde öldürülmesi gerektiğini, yoksa bu kişilerin topluma yük olacaklarını ve evrimi yavaşlatacaklarını savunmuştu.

George Stein, Haeckel’in evrim teorisine olan körü körüne bağlılığını şöyle özetlemiştir:

Haeckel Darwin’in doğru olduğunu iddia ediyordu... İnsan türü sorgulanmayacak bir şekilde hayvanlar aleminde evrimleşmişti. İnsanların sosyal ve politik varlığı Darwin’in gösterdiği gibi evrim kanunları, doğal seleksiyon ve biyoloji ile idare ediliyordu. Bunun tersini savunmak batıl inançtı.³²

Haeckel 1919 yılında öldü. Ama fikirleri Nazilere miras kaldı. Hitler iktidara geldikten kısa bir süre sonra, resmi bir öjeni politikası başlattı. Hitler’in bu yeni politikasını şu cümleleri özetliyordu:

Devlet için, zihin ve beden eğitiminin önemli bir yeri vardır, ancak insan seçimi de en az bunun kadar önemlidir. Devletin, genetik olarak hastalıklı veya alenen hasta olan bireylerin üreme için uygun olmadıklarını deklare etme sorumluluğu vardır... Ve bu sorumluluğu hiçbir anlayış göstermeden ve başkalarının da anlamlarını beklemeden acımasızca uygulamalıdır... 600 yıllık bir zaman dilimi boyunca vücudu sakat olan

*veya fiziksel olarak hasta olan kimselerin üremesini durdurmak... insan sağlığında bugün elde edilemeyen bir gelişim sağlayacaktır. Eğer ırkın en sağlıklı olan üyeleri planlı bir şekilde ürerlerse sonuçta bugün hala taşıdığımız hem ruhsal hem de bedensel açıdan bozuk tohumların olmadığı.... bir ırk oluşacaktır.*³³

Hitler'in bu politikasının gereği olarak, Alman toplumu içindeki akıl hastaları, sakatlar, doğuştan körler ve kalıtsal hastalıklara sahip olanlar, özel "sterilizasyon merkezleri"nde toplandılar. Bu kişilere, Alman ırkının saflığını ve evrimsel ilerleyişini bozan parazitler olarak bakılıyordu. Nitekim bir süre sonra toplumdan soyutlanan bu insanlar, **Hitler'den gelen gizli bir talimata dayanılarak öldürülmeye başlandı.**

Genetik olarak aşağı kabul edilenler "yararsız" ve milletin gelişimine engel olarak nitelendirilince bu cinayetler makul gösterildi. Aşağı ırk olarak görülen gruplara yavaş yavaş çeşitli ırklar ve milletler dahil edilmeye başlandı. Daha sonra sağlıksız yaşlı insanlar, saralılar, ciddi akıl kusurlarına sahip olanlar, sağır ve dilsizler, hatta belirli ölümcül hastalıklara sahip olan kişiler de dahil edildiler. Bazı evrimciler kadınların erkeklerden daha aşağı olduğunu savundular. California'da önde gelen bir nöroloji profesörü olan Dr. Robert Wartenberg, kadınlar eğer erkekler tarafından korunmazlarsa yaşayamayacaklarını söyleyerek kadınların aşağı olduğunu kanıtlamaya çalıştı. Kadınların, bu koruma nedeniyle daha yavaş elimine olduklarını ileri sürdü. Bu fikirler doğrultusunda Nazi Almanyası'nda kadınların bazı mesleklere girmeleri açıkça yasaklandı.³⁴

Almanya'da ırkçı bilimadamları Darwinizm'in ve öje-

ni fikrinin gelişmesinden itibaren, “istenmeyen üyelerin öldürülmesi” gerektiğini açıkça savunmaya başlamışlardı. Bu bilimadamlarından Adolf Jost 1895’de yayımladığı *Ölme Hakkı (Das Recht auf den Tod)* isimli kitabında istenmeyen insanları tıbbi olarak öldürmeye çağırıyordu. Jost, **“sosyal organizmanın sağlığı için devletin bireyleri öldürme sorumluluğunu alması gerektiğini”** iddia ediyordu. Adolf Jost, yaklaşık 30 yıl sonra siyaset sahnesinde boy gösterecek olan Adolf Hitler’in akıl hocasıydı. Hitler de “Devlet yalnızca sağlıklı çocukların olmasını sağlamalı. Görülür şekilde hasta olanların ve salgın hastalık taşıyanların uygun olmadığı ilan edilmeli” diyordu.³⁵

1933 yılında çıkartılan bir yasa ile 350 bin akıl hastası, 30 bin çingene ve yüzlerce zenci çocuk, hadım etme, x ışınları, enjeksiyon, genital bölgeye elektrik verilmesi gibi yöntemlerle kısırlaştırıldılar. Bir Nazi subayı, “Nasyonal sosyalizm uygulamalı biyolojiden başka bir şey değildir.” diyordu.³⁶

Hitler masum insanlara yönelik bu cinayetlerle ve acımasız uygulamalarla Alman ırkının sözde evrimini hızlandırmaya çalışırken, bir yandan da öjeninin bir diğer şartını yerine getiriyordu. Alman ırkını temsil ettiği kabul edilen sarışın mavi gözlü genç erkek ve kadınlar, ilişki kurup çocuk yapmaya teşvik ediliyorlardı. 1935 yılında bu amaçla özel üreme çiftlikleri kuruldu. Irk kriterlerine uygun genç kızların yerleştirildiği bu çiftlikler, sürekli olarak SS birlikleri tarafından ziyaret ediliyordu. Çiftliklerde doğan gayrimeşru çocuklar, kurulması hedeflenen bin yıllık Alman krallığının askerleri olarak yetiştirilecekti.

Nazilerin Ari Irk Saplantısı

Naziler, Ari ırkın üstünlüğünü sözde ispatlamak için, yine Darwinist kavramları kullanıyorlardı. Darwin, insanların evrim geçirdikçe daha büyük kafataslarına sahip olduklarını öne sürmüştü. Bu fikre şiddetle bağlanan Naziler, Alman ırkının üstün olduğunu gösterebilmek için kafatası ölçümlerine giriştiler. Alman ırkının ölçülerine aykırı bulunan bireyler, öjeni prensipleri doğrultusunda imha edilecekti.

Tüm bu çılgınlık, Darwinist prensipleri topluma uygulamak adına yapılıyordu. *Nazi Doktorları* adlı kitabın yazarı olan Amerikalı tarihçi Michael Garaudin bu gerçeği şöyle açıklar:



Nazi ideolojisi, toplumsal Darwinizm ve yirminci yüzyılın başlarında gelişen ırk arındırılması kavramları arasında kusursuz bir uyum vardı.³⁷

Amerikalı araştırmacı George Stein ise, *American Scientist* dergisine yazdığı bir makalede konuyu şöyle açıklamaktadır:

Nazizm gerçekte, Darwinist devrimin bilimsel gerçeklerine tamamen uygun olan biyolojik

ÜSTÜN İRK SAPLANTISI

Evrimci fikirlerle eğitilen Nazi subayları, insanların kafataslarını, burunlarını, alınlarını ölçerek üstün ırkı (!) aradılar.

*bir politikayı, tüm bir topluma uygulamak için yapılmış ilk geniş çaplı ve bilinçli girişimdir.*³⁸

Ünlü evrimci Sir Arthur Keith ise, Hitler'i şöyle yorumlar:

Alman Führer'i bir evrimciydi. *Almanya'nın tecrübesini, evrim teorisine uygun hale getirmek için bilinçli olarak çalıştı.*³⁹

Darwin: Before and After kitabının yazarı Robert Clarck ise, Hitler için: "Muhtemelen çocukluk döneminden itibaren evrim öğretisiyle büyülenmişti... Üstün bir ırkın her zaman aşağı ırkı fethedeceğini söylerdi." demiştir.⁴⁰ Nazi Almanyası'nın siyasi felsefesi de, Hitler'in bu inançları doğrultusunda şekillenmişti.

J. Tenenbaum, Almanya'nın siyasi felsefesinin evrimsel gelişmenin önemi üzerine inşa edildiğini şöyle belirtir:

*...mücadele, seçme ve en uygunların yaşaması ile ilgili bütün fikirler ve gözlemler Darwin tarafından geliştirildi... Ama 19. yüzyılın Alman sosyal felsefesinde bol meyveler verdi... Böylece Almanya'nın üstün gücü ile dünyayı yönetme hakkı olduğuna dair Alman doktrini gelişti. Bu doktrine göre Almanya ve zayıf milletler arasındaki ilişki, çekiç ve örs arasındaki ilişkiye benziyordu.*⁴¹

Adolf Hitler, "ideolojik evrim savaşı"nda Nazi liderleri arasında yalnız değildi. Gestapo'nun başı Heinrich Himmler, "Doğa kanunu olacağına varmalı ve en uygun olanlar yaşamalıdır" sözleriyle evrim teorisine olan inancını dile getirmişti. Aslında tüm Nazi liderleri, o karanlık yıllardaki birçok Alman bilimadamı ve sanayici gibi, hem evrime hem de Alman ırkçılığına körü körüne inanıyor-du.⁴²

Hitler'in Din Düşmanlığı

Hitler'in evrim teorisine büyük önem vermesinin bir diğer nedeni ise, bu teoriyi dini inançlara karşı bir silah olarak görmesiydi. Hitler, İlahi dinlere karşı büyük bir nefret besliyordu. İlahi dinlerin emrettiği şefkat, merhamet, tevazu gibi ahlaki erdemler, Nazilerin oluşturmak istedikleri acımasız ve savaşçı Ari ırk modeline büyük bir engel teşkil ediyordu. Bu nedenle Naziler, iktidara geldikleri 1933 yılından itibaren, Alman toplumunu eski putperest inançlarına geri çevirmeye çalıştılar. Eski putperest kültürlerle ait bir sembol olan gamalı haç, bu dönüştürmenin bir simgesiydi. Almanya'nın dört bir yanında düzenlenen Nazi törenleri, antik putperest ayinlerin bir tekrarıydı. Putperest kültürlerin bir mirası olan evrim



düşüncesi, işte bu nedenle Nazizm ideolojisine çok büyük bir uyum sağladı. Hitler Hıristiyanlıkla ilgili düşüncelerini açıkça şöyle dile getirmiştir:

Din yok edilmesi gereken organize bir yalandır. Devlet mutlak yönetici olarak kalmalıdır. Gençken, dini dinamitle yok etmenin gerekli olduğuna inanıyordum. Ancak şu anda daha kurnazca yöntemler kullanılması gerektiğini düşünüyorum... En sonunda dine inanan birkaç yaşlı insan kalacak... Genç ve sağlıklılar bizim tarafımızda... İnsanlarımız din olmadan yaşamayı başarmışlardı. Altı SS bölümünden hiçbirinin dinle bir bağı yok.⁴³

Daniel Gasman *The Scientific Origins of National Socialism (Nazizm'in Bilimsel Kökenleri)* adlı kitabında Hitler'in din düşmanlığının nedenlerini şöyle açıklıyordu:

Hitler biyolojik evrim düşüncesinin geleneksel dine karşı kullanılacak en güçlü silah olduğuna inanıyor ve evrim teorisini benimsemediği için Hıristiyanlığı suçluyordu... Ona göre evrim, modern bilim ve kültürün en önemli sembolüydü.⁴⁴

Yalnız Hitler değil, ileride göreceğimiz gibi, 20. yüzyılı kana boğan Stalin, Mao, Pol Pot, Franco, Mussolini ve diğerlerinin tamamı dinsizlikleri ile tanınıyordu. Bu elbette ki dinsizliğin kabusunu ortaya çıkaran ibret alınması gereken bir tablodur.

Oysa Allah'tan korkan, Kuran ahlakını yaşayan insanlar, bir topluma daima barış, huzur, güvenlik, bereket, mutluluk ve aydınlık günler getirir. Allah'ın dinine bağlı olan insanlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaz, aksine her zaman şefkati, merhameti, dostluğu, fedakarlığı, yardımlaşmayı teşvik ederler.

Darwinist-Faşist Mussolini'nin Getirdiği Belalar:

Nasıl Hitler, Darwinizm'i kullanarak politikasını belirlediyse, çağdaşı ve müttefiki Benito Mussolini de İtalya'yı emperyalist ve faşist temeller üzerine oturtmak için aynı Darwinist kavramlardan ve iddialardan faydalandı.

Şiddetin tarihte itici güç olduğuna ve savaşın devrim getireceğine inanan Mussolini tam bir Darwinistti. İmparatorluğunun zayıflamasını, "evrimin en önemli itici gücü olan savaştan kaçmaya çalışmasına" bağlıyordu.⁴⁵

Fransız hükümetinden aldığı mali destekle kurduğu // *Popolo d'Italia* adlı gazetenin başına "Demire sahip olan ekmeğe de sahip olur" ibaresini koymuştu. Yani insanların karınlarını doyurabilmeleri için, savaş gücüne ihtiyaçları olduğunu bu şekilde halkına duyuruyordu. Mussolini, faşizmin ve faşist partisinin sembolü olarak da "balta"yı seçmişti. Çünkü balta savaşı, şiddeti, ölüm ve katliamı simgeliyordu.

Mussolini'nin her faşistte olan saldırgan ve şiddet yanlısı tutumu, onun hakkında hazırlanan bir kitapta şöyle tarif edilir:

*Mussolini'nin değişmez inançlarından biri zorbalıktır ve... şiddete başvurmak sahip olduğu esas içgüdüdür.*⁴⁶

Diğer Darwinist-Faşistler gibi Mussolini'nin de savaşçı, saldırgan, baskıcı politikaları birçok insanın katledilmesine, evsiz, ailesiz kalmasına ve ülkenin harap olmasına neden oldu. "Kara Gömlekliler" adını verdiği her türlü şiddet ve zorbalık



eylemlerini gerçekleştiren yarı askeri birlikler oluşturdu. Kara gömlekliler vasıtasıyla sadece kendi ülkesinde değil, diğer ülkelerde de şiddet ve baskı uyguladı. 1935 yılında Etiyopya'yı işgal ederek 1941 yılına kadar 15 bin insanı katletti. Etiyopya işgalini, Darwinizm'in ırkçı görüşleriyle destekleyerek makul göstermekten de geri kalmadı. Mussolini'ye göre Etiyopyalılar siyah ırktan oldukları için aşağıydılar ve İtalyanlar gibi üstün bir ırk tarafından yönetilmek onlar için bir şeref olmalıydı.

Diğer yandan 3 Ekim 1911 yılında, İtalya'nın Libya'yı işgal etmesiyle ülkedeki Müslümanlara karşı yapılan zulüm şiddeti artarak devam etti. İşgal ancak Mussolini'nin ölümü ile 10 Şubat 1947 yılında yapılan bir anlaşma ile sona erdi. Bu süre içinde 1,5 milyon Müslüman şehit edildi, yüzbinlercesi de yaralandı.

Acımasızlığı ve zalimliği ile tarihe geçen Mussolini, bir sözünde savunduğu ve uyguladığı faşizmi şöyle tarif etmişti:

Faşizm özgürlük değil, zalimin hakimiyetidir. Milletın güvencesi değil, özel çıkarların savunmasıdır. Bunu herkes bilir.⁴⁷

Hitler ve Mussolini örneklerinde görüldüğü gibi, güçlülerin ve zalimlerin haklı ve üstün olduğu, kaba kuvvetin, şiddetin, saldırının ve savaşın gelişmenin ve başarının tek yolu olarak görüldüğü faşizm, Darwin'in "Güçlü olan yaşar, zayıflar ölür, yaşamak için kıyasıya mücadele gerekir" iddialarının bir uygulamasıydı ve milyonlarca insana eziyet edilmesine neden oldu.

Faşist Franco ve İspanya'da Yaşattığı Zulüm

20. yüzyılı kan gölüne çeviren faşist zalimlerden biri de Franco idi. Darwinist- faşistler Hitler ve Mussolini'nin desteği ile İspanya'da "Falanj" hareketini örgütleyen bir Franco, İspanya halkına büyük bir zulüm ve acı getirdi. Halkını bir iç savaşa sürükleyen Franco, ülkede kardeşi kardeşe, babayı oğula düşürdü. İspanya İç Savaşı sırasında Madrid'te günde ortalama 250 kişi, Barcelona'da 150, Seville'de 80 kişi öldürülüyordu. İdamlardan bazıları ise kafalarına çivi çakılarak gerçekleştirildi. Ülkenin her yanında acımasız katliamlar yapıldı. Örneğin Madrid'in kuzeyindeki küçük bir dağ köyünde, 31 köylü Franco'ya oy vermedikleri için tutuklanmışlar, bunlardan 13'ü ise bir kamyonla köyün dışına çıkarılarak yol kenarında öldürülmüşlerdi. Seville yakınlarında 11.000 nüfuslu bir kasabaya giren faşistler burada da 300'den fazla insanı öldürmüşlerdi. Bu şekilde devam eden şiddet olayları sonucunda, iç savaşta yaklaşık olarak 800 bin kişi, idamlarla ise 200 bin kişi Franco'nun talimatlarıyla öldürüldü. Milyonlarca insan ise yaralandı veya sakatlandı.

Franco, Hitler'e Yeni Silahlarını Denemesi İçin Bir Kasaba Dolusu İnsan Hediye Etti!

Faşist Franco'nun iç savaş sırasında en büyük destekçileri Hitler ve Mussolini idi. Franco, müttefiklerinin yardımlarını da karşılıksız bırakmamış ve insanlık tarihinin en zalim ve en acımasız anlaşmalarından birini yapmıştı: Nazilere yeni silahlarını denemeleri için Guernica gibi kasabaları hediye etmişti!

5 Mayıs 1937 sabahı, küçük Guernica kasabasının halkı,

Nazi teknolojisinin yeni harikalarıyla, dev bombardıman uçakları ve tonlarca bombanın getirdiği ölümle uyandı. Küçük kasaba, Nazi uçaklarının deneyine Franco tarafından terkedildi.⁴⁸

Bu olay, insanları denek hayvanı gibi gören bu sapkın anlayışın ürünlerinden sadece biridir. Binlerce insanı, sadece silahlarının gücünü denemek için ölüme terkederek, binlercesinin sakatlanmasına, yaralanmasına, dayanılmaz acılar çekmelerine sebep olan bu anlayış günümüzde de farklı şekillerde devam etmektedir. İnsanların bir hayvan türü olduğunu ve savaşın ilerlemenin en etkin yöntemi olduğu iddia eden Darwinist felsefe ayakta tutulduğu sürece bu ve benzeri zulümler de devam edecektir.

Darwinizm'in I. ve II. Dünya Savaşları'nın Hazırlanmasındaki Rolü

Ünlü İngiliz tarih profesörü James Joll, "Europe Since 1870" (1870'den Bu Yana Avrupa) isimli kaynak kitabında, I. Dünya Savaşı'nı hazırlayan faktörlerden birinin, o dönemdeki Avrupalı yöneticilerin Darwinistik düşüncelere olan inancını olduğunu anlatır:

Darwinistik fikirlerin 19. yüzyıl sonlarında emperyalizm ideolojisine ne kadar büyük bir etkide bulunduğunu görmüştük. Aynı zamanda, yaşam mücadelesi ve güçlülerin hayatta kalması doktrinlerinin, I. Dünya Savaşı öncesindeki yıllarda Avrupalı liderler tarafından gerçekten ne kadar tutulduğunu anlamak da çok önemlidir. Örneğin, Avusturya-Macaristan'ın Başkomutanı General Franz Baron Conrad von Hoetzendorff, savaştan sonraki anılarında şöyle yazmıştır:

İnsan sevgisini ön plana çıkaran dinler, ahlaki öğretiler

ve (bu gibi) felsefi doktrinler, bazen gerçekten insanoğlunun yaşam mücadelesini zayıflatırlar. Ama hiçbir zaman bu mücadeleyi dünyanın itici gücü olmaktan çıkaramayacaklardır... Dünya savaşının büyük felaketi, bu büyük prensiple tam bir uyum içinde gerçekleşmiştir. İnsanların ve devletlerin hayatlarının ana gücüyle oluşan bu savaş, aynen boşalması gereken bir yıldırım yükü gibi, doğanın bir kuralıdır.

Bu gibi bir ideolojik altyapıya sahip olan Conrad'ın neden Avusturya-Macaristan'ı bir savaş başlatmaya sürüklediğini anlamak zor değildir.

Bu gibi düşünceler dönemin sadece askeri şahsiyetleriyle sınırlı kalmamış ve örneğin (sosyolog) Max Weber uluslararası yaşam mücadelesi kavramıyla çok ilgilenmiştir. Yine Kurt Riezler, yani Alman Şansölyesi Theobald von Bethman-Hollweg'in kişisel danışmanı ve sır dostu, 1914 yılında şöyle yazmıştır:

Mutlak ve ezeli düşmanlık, insanlar arasındaki ilişkilerin doğasında vardır. Her yerde gördüğümüz daimi nefret... insan tabiatının bozulmasından kaynaklanmamaktadır, aksine doğanın ve yaşamın kaynağının özünde zaten bu vardır.⁴⁹

I. Dünya Savaşı generallerinden Friedrich von Bernhardi ise, savaş ve doğadaki savaşım kanunları arasındaki bağlantıyı şöyle kurmuştur:

Savaş biyolojik bir gereksinmedir, doğadaki unsunların çatışması kadar gereklidir; biyolojik yönden yerinde sonuçlar verir, çünkü bu sonuçlar, varlıkların temel özellikleriyle ilgilidir.⁵⁰

Hitler, hem soykırım hem de savaş politikalarında da Darwinci düşünceye sıkı sıkıya bağlıydı. Savaşı, yalnızca

zayıf ırkları elimine ettiği için değil, üstün ırkın zayıf üyelerini saf dışı bıraktığı için de önemli bir güç olarak görüyordu. Nazi Almanyası kısmen bu sebepten açıkça savaşı övüyordu; çünkü onların sapkın inancına göre savaş, ırkın ilerlemesi için gerekli olan bir adımdı.

Hitler'in politikasını dayandırdığı "savaşın insanı geliştirdiği inancı"nın evrimci A.E. Wiggam 1922'de yayınlanan kitabında şöyle açıklıyordu:

...bir zamanlar insanların beyinleri, kuzenleri olan insanımsı canlılardan çok az daha büyüktü. Ama tekmeleyerek, ısırarak, savaşarak... ve düşmanlarını kurnazlıkla altederek ve bunları yapacak kapasiteye sahip olamayanları öldürerek, insanların beyni büyüdü ve hacim olarak olmasa da çeviklik ve akıl bakımından gelişti.⁵¹

Wiggam gibi evrimcilerin bu tür açıklamaları ile destek bulan Hitler, yaşamak isteyenler için savaşı bir zorunluluk olarak gördüğünü, Kavgam kitabında açıkça dile getiriyordu:

Doğa, güçlüler ile zayıflar arasında bir savaş, güçlülerin zayıflar üzerindeki mutlak galibiyetidir. Eğer böyle olmasaydı, doğada sürekli bir bozulma olurdu... Yaşayan savaşmak zorundadır. Sürekli savaşın bir yaşam kanunu olduğu bu dünyada, savaşmak istemeyen yaşam hakkına sahip değildir. Başka türlü düşünmek doğayı küçümsemektir. İzdırap, mutsuzluk ve hastalıklar, bu insanın alacağı karşılıklardır.⁵²

Hitler, bir başka sözünde ise, "eğer devamlı bir savaş olmasaydı, insan medeniyeti olmazdı" diye iddia etmişti.⁵³

Haeckel ise savaş konusunda, Eski Yunan şehir

devletlerinden birini oluşturan Spartalıların vahşice uygulamalarının örnek alınması gerektiğini öne sürüyordu:

*Spartalılar sağlıklı ve güçlü çocuklar dışındakileri öldürerek devamlı güç ve başarı elde etmişlerdi.*⁵⁴

Savaş, sadece Almanya’da değil tüm Avrupa’da “nüfusun kaçınılmaz bir düzenleyicisi” olarak görülüyordu. Sosyal Darwinist F. Von Bernhardi: “Eğer savaş olmasaydı aşağı ve dejenere ırkların sağlıklı ve genç olanların yerini aldığını görürdük. Savaşın üretkenlik değeri bunun altında yatıyor, çünkü seçime neden oluyor, bu nedenle savaş biyolojik bir gerekliliktir” diyerek, Darwinistler’in savaşa bakış açılarını özetliyordu.⁵⁵

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşıldığı gibi, II. Dünya Savaşı’nda yaşanan acıların başlıca sorumluları arasında Charles Darwin’in de bulunduğunu söylemek son derece doğru bir tesbit olacaktır.

Prof. Dr. Jerry Bergman, Darwinizm’in II. Dünya Savaşı’nın üzerindeki etkisi hakkında şöyle bir tespitte bulunmaktadır:

*Darwinci fikirlerin Alman düşünce sistemi ve uygulaması üzerinde çok büyük bir etkiye sahip olduğuna dair deliller çok açıktır...Aslında Darwinci fikirlerin II. Dünya Savaşı’nın çıkması, 40 milyon insanın ölümü ve yaklaşık olarak 6 trilyon doların kaybedilmesinde çok büyük bir etkisi vardı. Evrimin gerçek olduğuna kesin olarak inanan Hitler kendisini insanoğlunun modern kurtarıcısı olarak görmüştü... Daha üstün bir ırk üretmek suretiyle, dünya Hitler’e, insanlığı evrimin daha üst bir seviyesine çıkarmış olan adam olarak bakacaktı*⁵⁶

Elbette Darwin teorisini ortaya atmadan önce de dünyada sayısız savaş yaşanmıştır. Ancak, evrim teorisi-

nin etkisiyle savaş ilk kez, bilim tarafından sahte bir onay görmüş ve desteklenmişti. Max Nordau, Amerika'da geniş bir yankı uyandıran "The Philosophy and Morals of War" isimli makalesinde Darwin'in savaşlar konusunda oynadığı kötü role şöyle dikkat çekiyordu:

Tüm savaş taraftarlarının en büyük otoritesi Darwin'dir. Evrim teorisi ilan edildiğinden beri doğal barbarlıklarını Darwin ismiyle kapatarak, sahip oldukları zalim içgüdülerinin bilimin son sözü olduğunu iddia etmektedirler.⁵⁷

Darwin, Marx, Freud gibi materyalist ideologların fikirleriyle şekillenen 19. yüzyılın ardından, dünyanın en kanlı savaşlarının yaşandığı 20. yüzyılın gelmesi bir rastlantı değildir. Darwinizm, savaşla sonuçlanacak her türlü fikri ve sözde bilimsel zemini hazırlamış ve savaşı insanlığın yücelmesinin vazgeçilmez bir şartı olarak gören despotlar, her iki dünya savaşında toplam 60 milyon insan öldürmüştür.

Neo-Naziler

Hitler, Mussolini gibi faşist liderlerin fikirlerini izleyen neo-faşist örgütler hala faaliyet halindedir. Özellikle son yıllarda, Avrupa'nın birçok ülkesinde ırkçı ve faşist hareketler yeni bir uyanış içindeler. Bu hareketlerin en başında ise Almanya'daki neo-Naziler geliyor.

Neo-Naziler, işsiz-güçsüz sokak serserilerinden, uyuşturucu müptelalarından, canı ruhlu insanlardan oluşmaktadır ve faşist karakterin tüm özelliklerini üzerlerinde taşımaktadır. Neo-Naziler hakkında hazırlanan bir haberde, kana ve şiddete olan düşkünlükleri şöyle anlatılmaktadır:

Kan, şeref ve fanatizm... Faşist Olympia Örgütü'nün

üyelerinin bağlılık duydukları değerleri işte bu üç sözcükle özetlemek mümkün... Bugün örgütün 35 bin üyesi var. Ve hepsinin gözünde yükselme hırsı okunuyor.⁵⁸

Neo-Naziler de aynı “büyükleri” Hitler ve diğer Naziler gibi Darwinist anlayışı benimsemiş durumdadır. Nazi ve ırkçılık propagandası amacıyla hazırladıkları internet sayfalarında, Darwin’in sözlerine ve Darwin’e yönelttikleri methiyelere rastlamak mümkün. Çünkü Darwin, ırkçı ve saldırgan neo-Nazilerin tüm hareket ve düşüncelerini destekliyor. Bu nedenle sayfalarında, Darwinizm’in delile gerek duyulmadan kabul edilmesi gereken bir teori olduğunu duyuruyorlar.

Neo-Nazilerin uyguladıkları katliamlar ve saldırılar ise son derece acımasızca. İnsanları yakarak öldürmekten, korkutmaktan, küçük çocuklara işkence uygulamaktan zevk alan neo-nazilerin en başta gelen hedeflerinden biri ise Türkler. Türklere duydukları nefreti ve düşmanlığı internet sitelerinin her köşesinde duyuran neo-Naziler, bu nefretlerini eyleme dökerek de gösteriyorlar. Bir neo-Nazi sitesinde Türkler için şu ifadeler yer verilmiş:

Mesela ben de bugün elimde olsa Türklere büyük bölümünü gaz ocaklarında görmeyi isterim.⁵⁹

Neo-Nazilerin, Türklere olan düşmanlıklarını dayandırdıkları isim yine Charles Darwin. Darwin’in Türk Milleti hakkındaki tutarsız ve akıl dışı iddialarından alıntılar yapan neo-naziler böylece Türk düşmanlıklarına sözde bilimsel bir açıklama getirdiklerini zannediyorlar.

Yakın geçmişte Darwin’in Türk düşmanlığını kendilerine rehber edinen neo-Naziler 1992 yılının Kasım

ayında Möln şehrinde Türklere yönelik bir katliam yapmışlardı. Daha sonra 1993 yılında Solingen şehrinde beş Türk neo-Naziler tarafından yakıldı. Bu saldırı basında “Alman tarihinin Nazi döneminden bu yana en kanlı ırkçı saldırısı”⁶⁰ olarak duyuruldu.

Bu olaylar ırkçıların Türklere yönelik saldırılarından sadece birkaçıdır. Darwin’in ve Hitler gibi faşistlerin mirasçıları olan bu faşist gruplar saldırılarına ve katliamlarına hala devam etmektedirler. Bu zulme kesin olarak dur demenin yolu, adli tedbirlerin yanısıra ciddi anlamda bir fikri mücadele yürütmektir. Irkçılığı bir doğa kanunu olarak gören bu insanların, Darwinist fikirler ilmi olarak çürütülmediği sürece, yaptıkları zulümler de son bulmayacaktır.

Faşizm, günümüzde de devam etmektedir. Özellikle Almanya'daki neo-Naziler yaptıkları saldırılar ve çıkardıkları huzursuzluklarla sık sık gündeme gelmektedirler. Darwin'i internet sayfalarında öven neo-Naziler, Türk düşmanıdır.



4. Bölüm

KOMÜNİST VAHŞETİN DAYANAĞI DARWINİZM

Geride bıraktığımız şiddet ve vahşet dolu yüzyılın insanlığa en çok zarar getiren, dünyaya en fazla yayılmış olan ideolojisi kuşkusuz komünizmdi. Karl Marx ve Friedrich Engels adlı iki Alman filozof tarafından 19. yüzyılda tarihi zirvesine ulaşan komünizm, tüm dünyada Nazi-lerin ve emperyalist devletlerin soykırımlarını dahi geride bırakan kadar çok kan döktü. Komünizm, masum insanların canına kıydı, insanlar arasında dehşet, korku ve ümitsizlik yaydı. Bugün bile demir perde ülkeleri ve Rusya dendiğinde insanların gözünde karanlık, puslu, renksiz, cansız sokaklar, tedirginliğin ve korkunun hüküm sürdüğü toplumlar canlanır. Her ne kadar 1991 yılında komünizmin yıkıldığı kabul edilse de, arkasında bıraktığı enkaz hala durmaktadır. “Eski tüfek” komünistler ve Marksistlerin bir kısmı ise, her ne kadar “liberalleştilerse”de, komünizmin ve Marksizmin karanlık yüzü ve insanları dinden ve ahlaktan uzaklaştıran materyalist felsefesi, bu insanların üzerindeki etkisini devam ettirmektedir.

20. yüzyılda dünyanın dört bir köşesinde terör estiren bu ideoloji, aslında antik çağdan beri varolan bir düşünceyi temsil ediyordu. Bu düşünce, materyalist yani maddeyi tek değer olarak gören felsefe idi. Komünizm bu felsefe üzerine bina edilerek, 19. yüzyılda dünya gündemine getirildi.

Komünizmin fikir babaları Marx ve Engels, materya-

list felsefeyi “diyalektik” adı verilen yeni bir yöntemle açıklamaya çalıştılar. Diyalektik, evrendeki tüm gelişmenin, çatışma sayesinde elde edildiği varsayımıydı. Marx, insanlık tarihinin bir çatışmadan ibaret olduğunu, mevcut çatışmanın işçiler ve kapitalistler arasında geçtiğini ve yakında işçilerin ayaklanıp komünist bir devrim yapacaklarını iddia ediyordu. Her ikisi de koyu birer ateist olan Marx ve Engels, dini inançların yok edilmesini komünizm açısından zorunlu görüyorlardı.

Ancak Marx’ın ve Engels’in önemli bir eksikleri vardı; daha geniş bir kitleyi etkileri altına alabilmek için ideolojilerine bilimsel bir görünüm vermeleri gerekiyordu. İşte 20. yüzyılda yaşanan acılara, kaosa, toplu kıyımlara, kardeşi kardeşe kırdıran eylemlere ve bölücülüğe imza atan tehlikeli ittifak bu noktada ortaya çıktı. Darwin, *Türlerin Kökeni* adlı kitabıyla evrim teorisini ortaya attı. Ne ilginçtir ki, kitabında öne sürdüğü temel iddialar Marx ve Engels’in aradıkları açıklamalardı. Darwin, canlıların “yaşam mücadelesi” sonucunda, yani “diyalektik bir çatışma”yla ortaya çıktıklarını iddia ediyordu. Dahası, yaratılışı inkar ederek dini inançları reddediyordu. Bu, Marx ve Engels için bulunmaz bir fırsattı.

Marx ve Engels’in Darwin Hayranlığı

Darwinizm, komünizm için o kadar büyük bir önem taşıyordu ki, Engels, Darwin’in kitabı yayınlanır yayınlanmaz Marx’a şöyle yazdı: **“Şu anda kitabını okumakta olduğum Darwin, tek kelimeyle muhteşem”**.⁶¹

Marx ise 19 Aralık 1860 tarihinde Engels’e yazdığı cevabında şöyle diyordu: **“Bizim görüşlerimizin doğal tarih temelini içeren kitap, işte budur.”**⁶²

Marx, bir başka sosyalist dostu Lasalle’a 16 Ocak

1861'de yazdığı mektupta ise, **“Darwin'in yapıtı büyük bir yapıtır. Tarihteki sınıf mücadelesinin doğa bilimleri açısından temelini oluşturuyor.”**⁶³ diyerek, evrim teorisinin komünizm için önemini açıklıyordu.

Marx, Darwin'e olan sempatisini ise en önemli eseri olan *Das Kapital*'i Darwin'e ithaf ederek göstermişti. Kitabın Almanca baskısına el yazısıyla şöyle yazmıştı: **“Charles Darwin'e, gerçek bir hayranı olan Karl Marx'tan”**.⁶⁴

Engels de, Darwin'e olan hayranlığını farklı bir yerde şöyle ifade ediyordu:

*Tabiat metafizik olarak değil, diyalektik olarak işlemektedir. Bununla ilgili olarak herkesten önce Charles Darwin'in adı anımalıdır.*⁶⁵

Engels, Darwin'i, Marx ile eş tutacak şekilde övüyor ve “Darwin nasıl organik doğadaki evrim yasasını keşfettiyse, Marx da insanoğlunun tarihindeki evrim yasasını keşfetti” diyordu.⁶⁶

Engels bir başka eserinde ise Darwin'in dine karşı bir teori geliştirmiş olmasının önemini şöyle vurgulamıştı:

*Darwin, bütün organik varlıkların, bitkilerin, hayvanların ve insanın kendisinin, milyonlarca yıldır olagelen bir evrim sürecinin ürünleri olduğunu kanıtlayarak metafizik doğa görüşüne en ağır darbeyi indirdi.*⁶⁷

Bundan başka, *Engels Maymundan İnsana Geçişte Emegın Rolü* adlı bir kitap yayınlıyarak Darwin'in teorisini hemen benimsediğini göstermişti.

Amerikalı botanik profesörü Conway Zirkle, komünizmin kurucularının Darwinizm'i neden büyük bir ısrarla benimsediklerini şöyle açıklar:

Marx ve Engels, evrim teorisini, Darwin'in Türle-

rin Kökeni adlı kitabı yayınlanır yayınlanmaz benimsediler... Evrim, komünizmin kurucuları için, insanlığın doğaüstü bir gücün müdahalesi olmadan nasıl ortaya çıkmış olabileceği sorusuna getirilen cevaptı ve dolayısıyla savundukları materyalist felsefenin temellerini desteklemek için kullanılabilirdi. Dahası, Darwin'in evrimi yorumlama biçimi –yani evrimin bir doğal seleksiyon süreci içinde geliştiği teorisi– onlara o zamana dek hakim olan teolojik düşüncelere karşı koyma fırsatı veriyordu. Doğal seleksiyon teorisi sayesinde, **bilimadamları organik dünyayı materyalist bir terminoloji ile yorumlama şansı** elde etmiş oluyorlardı.⁶⁸

Tom Bethell ise, Marx ile Darwin arasındaki bağlantının asıl nedenlerini şöyle açıklamaktadır:

*Marx Darwin'in kitabına ekonomik sebepler dolayısıyla hayran kalmamıştır. Marx'ın Darwin'in kitabına hayranlığının en önemli nedeni Darwin'in evreninin tamamen materyalist olmasıdır. Bu önemli noktada **Darwin ve Marx gerçek birer yoldaşlardır.***⁶⁹

Marksizm-Darwinizm bağlantısı bugün herkesçe kabul edilen çok açık bir gerçektir. Karl Marx'ın hayatını anlatan kitaplarda dahi bu bağlantı mutlaka belirtilmektedir. Örneğin, Marksist kitapları yayınlayan bir yayınevi tarafından çıkartılan Karl Marx biyografisinde bu bağlantı şöyle tarif edilir:

Darwinizm, Marksist felsefeyi destekleyen, gerçekliğini kanıtlayan ve geliştiren bir dizi gerçeği takdim etti. Darwinist evrimci fikirlerin yayılması, toplumda bir bütün olarak Marksist düşüncelerin emekçi halk tarafından kavranılması için elverişli zemin yarattı... Marx, Engels ve Lenin, Darwin'in düşüncelerine büyük değer verdiler ve bunların taşıdığı büyük bilimsel öneme işaret

ettiler, böylelikle bu düşüncelerin yaygınlaşmasında hız kazandırdılar.⁷⁰

Görüldüğü gibi, Marx ve Engels, Darwin'in evrim kuramının kendi ateist dünya görüşlerine bilimsel bir destek oluşturduğunu zannederek sevinmişlerdi. Ancak böyle bir sevince kapılmakta aceleci davranmışlardı. Çünkü evrim teorisi 19. yüzyılın bilim açısından ilkel ortamında ortaya atıldığı için kabul görebilmiş, hiçbir bilimsel delili olmayan yanlıgılarla dolu bir teoriydi. 20. yüzyılın ikinci yarısında gelişen bilim, evrim teorisinin geçersizliğini ortaya çıkardı.

Marx ve Engels'in Takipçilerinin Darwin Hayranlığı

Marx ve Engels'in, milyonlarca insanın ölümüne, yüz milyonlarcasının acı, korku, dehşet içinde yaşamasına neden olan takipçileri de, evrim teorisini büyük bir coşku ve ilgi ile benimsemişlerdi.

John N. Moore, Marx ve Engels'in fikirlerini Rusya üzerinde tatbik eden Sovyet liderlerin evrime olan bağlılıklarını şöyle dile getirmektedir:

SSCB'nin liderlerinin düşüncelerinin kökleri çok derin evrimci bir bakış açısına dayanmaktadır.⁷¹

Marx'ın hayal ettiği komünist devrim projesini hayata geçiren kişi, Lenin'di. Rusya'daki komünist Bolşevik hareketinin lideri olan Lenin de diğer komünist liderler gibi Darwin'in teorisinin, savunduğu diyalektik materyalist felsefenin temel dayanağı olduğunu sık sık vurguluyordu. Bir sözünde Darwinizm'e bakış açısını şöyle ifade etmişti:

Darwin, hayvan ve bitki türlerinin birbirleriyle ilgisi ol-



Lenin ve Trotsky

*ri oldu.*⁷³

Lenin'in 1924'de ölümünün ardından, Komünist Parti'nin başına dünyanın en kanlı diktatörü sayılan Stalin geçti. Stalin 30 yıl süren iktidarı boyunca, adeta komünizmin ne denli acımasız bir sistem olduğunu ispatlamaya çalışacaktı.

Stalin'in ilk önemli icraatı, Rusya nüfusunun yüzde 80'ini oluşturan köylülerin tarlalarına devlet adına el koymak oldu. "Kollektivizasyon" adı verilen ve özel mülkiyeti yok etmeye yönelik bu politika gereği, Rus köylülerinin bütün mahsulü silahlı görevliler tarafından toplandı. Bunun sonucunda, korkunç bir açlık başgösterdi. Yiyecek hiçbir şey bulamayan milyonlarca kadın, çocuk ve yaşlı açlıktan kıvranarak yaşamını yitirdi. Sadece Kafkasya'daki ölü sayısı 1 milyondur.

Stalin, bu politikasına direnmeye çalışan yüzbinlerce insanı ise, Sibiry'a'nın korkunç çalışma kamplarına

*madığı, Allah tarafından yaratıldıkları ve bu yüzden değişmez oldukları inancına son vermiştir.*⁷²

Bolşevik devriminin Lenin'den sonraki en büyük mimarı sayılan Trotsky de yine Darwinizm'e büyük önem veriyordu. Darwin'e olan hayranlığını şu sözlerle ifade etmişti:

Darwin'in buluşu, tüm organik madde alanında diyalektiğin en büyük zafere

yolladı. Tutsakların çok ağır şartlarda ölesiye çalıştırıldıkları bu kamplar, bu insanların çoğuna mezar oldu. Öte yandan on binlerce insan, Stalin'in gizli polisi tarafından idam edildi. Aralarında Kırım ve Türkistan Türkleri'nin de bulunduğu milyonlar, Rusya'nın uzak köşelerine zorla göç ettirildi.

Stalin, tüm bu kanlı politikaları sonucunda yaklaşık 20 milyon insanı katletti. Tarihçilerin bildirdiğine göre, bu vahşetten özel bir zevk duyuyordu. Kremlin'deki çalışma masasına oturup, toplama kamplarında öldürülen ya da idam edilen insanların sayılarını içeren listeleri incelemekten büyük keyif alıyordu.

Stalin'i bu denli acımasız bir katil haline getiren etken, kişisel psikolojik durumunun yanısıra, inandığı materyalist felsefeydi. Bu felsefenin en temel dayanağı ise, Stalin'in kendi yorumuyla, Darwin'in evrim teorisiydi. Darwin'in fikirlerine verdiği önemi şöyle açıklıyordu:



On milyonlarca insanın katledilmesine, açlıktan ve sefaletten ölmesine, milyonlarcasının evsiz ve işsiz kalmasına neden olan, tarihin en eli kanlı isimlerinden Stalin.

*Genç nesillere... üç şeyi öğretmeliyiz: Dünyanın yaşını, jeolojik orijinini ve **Darwin'in öğretilerini.***⁷⁴

Stalin henüz hayattayken yayınlanan *Landmarks in the Life of Stalin (Stalin'in Hayatındaki Dönüm Noktaları)* isimli kitapta, Stalin'in nasıl ateist olduğu yakın bir çocukluk arkadaşı tarafından şöyle anlatılıyordu:

*Çok erken yaşlarda, henüz Hıristiyan kilisesinde bir öğrenci iken yoldaş Stalin eleştirel bir mantık ve devrimci bir duygu geliştirdi. Darwin'i okumaya başladı ve bir ateist oldu.*⁷⁵

Stalin'in gençlik arkadaşı G. Glurdjidze ise, Stalin'in artık Allah'a inanmadığını ve bunun nedeni olarak da kendisine **Darwin'in kitabını** gösterdiğini, okuması için kendisine de baskı yaptığını aktarır.⁷⁶

Stalin'in evrim teorisine körü körüne bağlılığının önemli bir göstergesi ise, yönetime geldiği dönemde Sovyet eğitim sisteminin Mendel'in genetik kanunlarını reddetmesiydi. 20. yüzyılın başından itibaren bütün bilim dünyası tarafından kabul edilen bu kanunlar, Lamarck'ın ortaya attığı "kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması" iddiasını geçersiz kılıyordu. Bu nedenle, genetik bilimi, Stalin'in ölümüne kadar Sovyetler Birliği'nin hiçbir bilim kurumunda ya da okulunda kabul görmedi.

Darwin'in ve Marx'ın Çin Elçisi: Mao Tse Tung

Stalin'in totaliter rejimi sürerken, Darwinizm'i kendisine bilimsel dayanak sayan bir başka komünist rejim de Çin'de kuruldu. Mao Tse Tung'un önderliğinde komünistler, uzun bir iç savaş sonucunda 1949 yılında

iktidara geldiler. Mao, kendisine büyük destek veren müttefiki Stalin gibi, baskıcı ve kanlı bir rejim oluşturdu. Çin, sayısız politik idama sahne oldu. İlerleyen yıllarda ise Mao'nun "Kızıl Muhafızlar" adını verdiği genç militanlar, ülkeyi tam bir terör ortamına sürükleyecekti.

Mao, kurduğu bu düzenin felsefi dayanağını ise, "**Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve evrim teorisine dayanmaktadır**" diyerek açıkça belirtmişti.⁷⁷

Bir Marksist, ateist ve evrimci olan Mao, "ileriye doğru büyük sıçrama" olarak isimlendirdiği hareketin okuma materyallerinin Charles Darwin'in eserleri ve ayrıca evrim teorisini destekleyen diğer materyaller olacağı emrini vermiştir.⁷⁸

Çin komünistleri 1950'lerde iktidara geldiklerinde evrim teorisini ideolojilerinin temeli olarak aldılar. Hatta Çinli entellektüeller evrim teorisini çok önceden kabul etmişlerdi bile:

19. yüzyılda Batı, Çin'i, izole olan ve eski gelenekleri sürdüren bir uyuyan dev olarak görüyordu. Çok az Avrupalı, Çinli entellektüellerin Darwin'in evrim teorisini hevesle benimsediklerini ve değişim için ümid vaat ettiğini kavradıklarını anladı. Çinli yazar Hu Shih'e göre 1898'de Thomas Huxley'in Evrim ve Etik kitabı yayımlandığında Çinli entellektüeller tarafından hızla onaylandı. Zengin kişiler ucuz Çin yayımlarına sponsorluk ettiler, böylece kitlelere geniş bir şekilde yayılabildi.⁷⁹

İşte Uzakdoğu'nun bu büyük ülkesinde komünizmi sahiplenen ve komünist devrime öncülük eden kişiler, Darwinci fikirleri "hevesle benimseyen" bu entellektüeller oldu.

Çin gibi, çok sayıda köklü panteist inanca sahip, kök-

lü geçmişe sahip bir ülkenin dahi Darwinizm'in ve komünizmin kısılcasına girmesi zor olmadı. Kanadalı Darwinist filozof Michael Ruse *New Scientist* dergisinde yayınlanan bir makalesinde, yirminci yüzyılın başındaki Çin için şu değerlendirmeyi yapar:

*Batıda evrim teorisi dini ve entellektüel bir engel ile karşılaşmıştı. Ancak Çin'de böyle olmadı ve **Darwinizm bir kerede köklendi.** Aslında, bazı açılardan **Darwin neredeyse bir Çinli gibi kabul ediliyordu!** Taoist ve neo-Konfüçyüsçü düşünce her zaman insanların "eşyalığını" vurgulamıştır. Varlığımızın hayvanlarınkiyle aynı olması fikri onlar için büyük bir şok olmadı... Bugün resmi felsefe (bir çeşit) Marksizm-Leninizmdir. Fakat, **Darwinizm'in seküler materyalist yaklaşımı (şimdi yaygın olan felsefe anlamında) olmadan, taban Mao'ya ve onun devrimcilerine bağlanamazdı.**⁸⁰*

Michael Ruse'un yukarıda ifade ettiği gibi, Darwinist anlayışın köklü olarak yerleşmesiyle Çin, komünizmi çok kolay benimsedi. Tarihin en azılı katillerinden biri olan Mao Tse Tung'un tüm katliamlarına, Darwinist telkinlerle uyutulan Çin halkı daima seyirci kaldı.

Ancak komünizm, yalnızca Çin'de değil, daha pek çok ülkede gerilla mücadelelerine, kanlı terör eylemlerine ve iç savaflara neden oldu. Bunların arasında Türkiye de vardı. 1960'lı ve 70'li yıllarda Türkiye'de komünist bir devrim yapma hayaliyle devlete karşı silaha sarılan örgütler, ülkeyi karanlık bir terör ortamına sürüklediler. Komünist terör, 1980 sonrasında ise, bölücülük akımıyla birleşti ve on binlerce vatandaşımızın ölümüne, polis ve askerimizin şehit olmasına neden oldu.

Darwinizm-Komünizm İttifakının Temeli: Din Düşmanlığı

Materyalistlerin ve komünistlerin Darwinizm'e olan bağlılıklarının en önemli nedeni Darwinizm'in ateizme sağladığı göstermelik dayanaktır. Materyalist felsefe tarih boyunca varolmuş, ancak 19. yüzyıla dek bazı filozofların teorik kitaplarıyla sınırlı kalmıştı. Ne var ki, 19. yüzyılda materyalist felsefe Darwin'in teorisi ile birlikte doğa bilimlerine uygulanmış oldu. Darwinizm, 19. yüzyılda damgasını vuran ve sosyal etkilerini en çok 20. yüzyılda gösteren din-dışı materyalist kültürün en büyük dayanağıydı.

Darwinist-materyalist görüşü benimseyen teröristler, ilkel ataları olduğunu iddia ettikleri hayvanlar gibi dağlara çıktılar, mağaralarda rezil koşullarda yaşadılar. Hiç düşünmeden adam öldürebildiler, bebeklerin, yaşlıların, masumların canlarına kıyabildiler.

David Jorafsky, *Sovyet Marksizmi ve Doğa Bilimi* isimli kitabında bu ilişkiyi şöyle açıklar:

Bilimsel yetersizliğine rağmen evrimin ileri sürdüğü bilimsel karakter her türlü Allah karşıtı sistemi ve uygulamaları haklı çıkarmak için kullanıldı. Şimdiye kadar bunlardan en başarılısı komünizm gibi gözüküyor ve bütün dünyadaki taraftarları komünizmin evrim bilimini temel aldığı söylenerek kandırılmışlardır.⁸¹

Komünizmin ve materyalizmin din düşmanlığı, Bolşevik ihtilali ve sonrasında tüm şiddetiyle kendini gösterdi. Hıristiyanların kiliseye gittikleri pazar gününü devreden çıkarmak için ortak tatil günü kavramı kaldırıldı. Herkes beş gün çalışacak, herhangi bir gün tatil yapacaktı. Komünistler, bu önlemin "dinin kökünü kazımaya

yönelik savaşı kolaylaştıracağını” düşünüyorlardı.⁸² Bu uygulamaların ardından, 1928 ile 1930 yıllarında din adamlarının ödedikleri vergi on kat artırıldı, yiyecek kartları ellerinden alındı, medeni haklarından yoksun bırakıldılar, sık sık tutuklandılar, yerlerinden edildiler, sürgüne gönderildiler. 1936 yılına gelindiğinde camilerin %65'i, kiliselerin %70'i yakılıp yıkılmıştı.

Tüm bu uygulamaların nedeni kuşkusuz, komünizmin Allah'ın varlığını körü körüne inkar eden, dinden tamamen kopmuş, sadece maddeye inanan ve maddeye değer veren toplumlar oluşturma hedefiydi. Aslında komünizmin en büyük amaçlarından biri buydu çünkü komünist liderler, inançsız kitleleri diledikleri gibi yönlendirebileceklerini, onlara istedikleri kadar cinayet işlettirerek zulüm yaptırabileceklerini biliyorlardı. Bu noktada evrim teorisi, ateizmi sözde bilimsel bir gerçek gibi göstererek, komünizme büyük bir destek sağladı.

Darwinist Komünistlerin Dünyaya Getirdikleri Zulüm ve Dehşet

Her ne kadar bazı komünistler şiddetin ve terörün komünizmin bir uygulaması olmadığını, ancak bazı kişilerin uygulamasında yer alarak komünizme mal edildiğini iddia etseler ve komünizmi aklamaya çalışsalar da, ortada inkar edilemez bir gerçek vardır: **Komünizmin kurucuları şiddeti ve terörü bizzat savunmuşlar ve ideolojileri için zaruri görmüşlerdir.** Amerikalı siyaset bilimci Samuel Francis, bu konuda şu yorumu yapar:

Marx ve Engels, devrimin her zaman kuvvet zoruyla olacağını savunurlar. Devrimcilerin, hakim güce karşı şiddet kullanmak zorunda oldukları konusunda

*ısrarlıdırlar ve her zaman **terörizme verdikleri desteği açıkça belirtmişlerdir.***⁸³

Karl Marx, “Ayaklanma savaş kadar bir savaştır” demiş ve kendine “devrimci siyaset”in en önde gelen isimlerinden olan Danton’ın şu sözlerini düstur edinmiştir: “Saldır, saldır, gene saldır!”⁸⁴ Terörün sistemli olarak kullanılmasının gerekliliği konusunda Lenin’in ifadelerinin birkaçı şöyledir:

*Propogandacılar her grubu basit bomba formülleriyle donatmalılar. Onlara işin mahiyeti hakkında açıklamalar yapmalı ve gerisini onlara bırakmalılar. Gruplar derhal askeri eğitimlerine, operasyonlara katılarak başlamalılar. Bazıları bir casusun öldürülme işini veya bir polis karakolunu basma görevini üstlenmeli. Bir kısmı ise banka soymalı.*⁸⁵

Biz politik öldürmelere kesinlikle karşı değiliz... Sadece geniş halk kitleleriyle doğrudan bağlantılı olan bireysel terörist hareketler değer taşırlar.⁸⁶

*Bazı kimseler bizi zalimliğimiz sebebiyle ayıpladıkları zaman, bu kişilerin en basit Marksist prensipleri dahi nasıl unutabildiklerine hayret etmekteyiz.*⁸⁷

Bir işçi toplantısında söz aldığı anda ise Lenin, terörün kendileri için ne kadar vazgeçilmez olduğunu şu dehşet verici ifadeleriyle açıklamıştır:

*Eğer kitleler kendiliğinden ayağa kalkmazsa, hiçbir şey başaramayız. Spekülatörlere karşı terör uygulamadığımız-hemen oracıkta kafalarına bir kurşun sıkmadığımız-sürece hiçbir yere varamayız.*⁸⁸

Rusya’daki Ekim Devrimi’nin en önemli liderlerinden biri olan Trotsky ise Lenin’in ifadelerini pekiştirecek şekilde şöyle söyler:

Fakat ihtilal, ihtilalci sınıftan emrindeki bütün yöntemlerle gayesine varmasını talep eder; eğer gerekirse silahlı bir ayaklanma ile, eğer mecbur olursa terörizmle.⁸⁹

Trotsky bir başka konuşmasında ise daha da ileri giderek şöyle demiştir:

Partimiz iç savaş içindir. İç savaş ekmek için mücadeledir... Yaşasın iç savaş.⁹⁰

Lenin ve Trotsky gibi komünist teorisyenlerin bu kuramları, Rusya'daki Bolşevik devriminde pratiğe döktü. Devrim sürecinin yaşandığı 1917 sonbaharında geniş çaplı katliamlar, yağmalamalar ve akıl almaz bir vahşet başladı. Devrime karşı olanlar veya karşı olacağından şüphe edilen insanlar sebepsiz yere toplanıyorlar, tutuklanıyorlar, kurşuna diziliyorlardı; evler yağma ediliyor, yakılıp yıkılıyordu. Lenin ve Trotsky ile başlayan terör, Stalin yıllarında katlanarak devam edecekti.

New York Times'dan Harrison E. Salisbury, Sovyet sistemi terör ve esir kampları ile ilgili olarak şu yorumu yapıyordu:

Bir kıtaya hakim olan terör... Yüzbinlerce kişi idam edildi. Sovyet teröründe milyonlarca kişi öldü, bunların yanında Çar bile daha masum kaldı. Yılda 3-4 milyon kadın ve erkek tutuklanıp sürgüne yollanıyordu ve suçlarının ne olduğunu bile bilmiyorlardı. Düşünmenin bile ürküttüğü, sistemli ve aralıksız devam eden şeytani bir uygulama hüküm sürüyordu.⁹¹

Özellikle Kırım Türkleri, Orta Asya Türkleri, Kazaklar gibi Rus olmayan halklar Sovyet rejiminin terörüne maruz kaldılar. Rus toplumunu Kazaklardan arındırmakla görevli özel mahkemeler olan "troyka"lar kuruldu.

Sadece 1920 yılının Ekim ayında dahi bu troykalar 6000'den fazla kişiyi ölüme mahkum etti. Rejime karşı çıkan ve yakalanmayanların aileleri, hatta bazen komşuları sistematik şekilde rehin alındı ve toplama kamplarına kapatıldılar. Ukrayna kamplarından birinin şefi Martin Latsis, raporlarından birinde bunların gerçek birer ölüm kampı olduğunu şöyle itiraf ediyordu:

Maykop yakınlarındaki bir kampta toplanan rehinelere - kadınlar, çocuklar ve yaşlılar- çamur içinde ve Ekim soğukunda korkunç şartlarda yaşıyor... Sinekler gibi ölüyorlar... Kadınlar ölmek için herşeyi yapmaya hazır. Kampı korumakla görevli askerler bu kadınların ticaretini yapmak için bu durumdan yararlanıyorlar.⁹²

Darwinizm'in etkisindeki komünist ihtilalcilerin, devrime karşı olduğundan şüphelendikleri herkesi yoketmeyi amaçladıkları, aldıkları bir kararda şöyle açıklanmaktadır:

*... Pyatigorsklu Çekacılar (Karşı Devrimle Savaş İçin Olağanüstü Komite), çılgınca bir tutuklama ve idam eğlencesine daldı. Lander'e göre "Kızıl Terör Meselesi" basit bir şekilde çözüldü. Pyatigorsklu Çekacılar **bir günde 300 kişiyi idam etme kararı aldı**. Piyatigorsk şehri ve çevre kasabalar için kotalar oluşturuldu ve parti örgütlerine idam listeleri hazırlamaları emredildi... **Daha iyi bir fikir olmadığından, hastanede bulunan insanların öldürülmesine karar verildi.**⁹³*

Komünist taraftarı bir gazete olan Krasny Meç'in ilk sayının başyazısında okuyuculara açıklandığı gibi komünistler herşeyi mübah görüyorlardı ve Kızıl bayrağın renginin oluşması için "kan" akıtılması gerektiğine inanıyorlardı:

... Bize göre herşey mübah, zira biz dünyada zulmetmek ve köleleştirmek için değil, insanlığı zincirlerinden kurtarmak için ilk kılıç çekenleriz... **Kan mı? Oluk oluk aksın! Çünkü yalnızca kan korsan burjuvazinin kara bayrağını devrimin bayrağı olan Kızıl sancağa ebediyen boyayabilir.** Çünkü yalnızca eski dünyanın ölümü bizi çakalların dönüşünden ebediyen kurtarabilir.⁹⁴

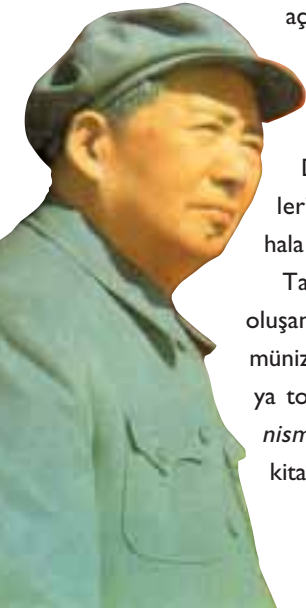
Darwinist Mao Tse-Tung ve Katliamları

Mao Tse-Tung'un direktifleriyle 6 ila 10 milyon arasında kişi doğrudan öldürüldü, on milyonlarca karşı devrimci ömürlerinin önemli bir bölümünü cezaevlerinde geçirdi ve 20 milyonu buralarda öldü. 1959-1961 yıllarında "İleriye Doğru Büyük Sıçrama" diye adlandırılan dönemde, tümüyle Mao'nun aşırı projelerinin feci bir sonucu olarak 20 ile 40 milyon arasında insan ise

açlıktan öldü. Tienanmen Meydanı'nda Haziran 1989'daki katliam (1000 civarında ölü) ise Çin'in yakın geçmişte yaşadıklarının bir örneğidir.

Doğu Türkistan'da Müslüman Türkler'e uygulanan zulüm ve soykırım ise hala devam etmektedir.

Tarihçilerden ve öğretim üyelerinden oluşan bir ekip tarafından hazırlanan ve komünizm adı altında işlenen suçların biraraya toplandığı *Le Livre Noir du Communisme* (Komünizmin Kara Kitabı) isimli kitapta, şöyle demektedir:





Mao yanlısı komünistler, iç savaş sırasında kendilerine karşı gelenleri acımasız yöntemlerle cezalandırıyor, halkın önünde küçük düşürdükten sonra idam ediyorlardı.

Hepsi ölüme mahkum edilen devrim karşıtları, bütün halkın davet edildiği açık duruşmalarda, Kızıl muhafızlar tarafından parçalanıyorlardı. Halk ise bu esnada “öldür öldür!” diye bağıyordu. Kızıl Muhafızlar bazen parçaları kızartıp yiyor ya da hala canlı olan mahkumun gözleri önünde ailesine yediriyordu; herkes “eski mülk sahibi”nin karaciğerinin ve kalbinin yendiği ziyafetlere ve konuşmacının yeni kesilmiş kafalardan yapılmış bir kazık dizisi önünde konuştuğu toplantılara davetliydi. Çin’de yamyamlığa varacak kadar şiddetlenen nefret ve vahşet hakimdi.⁹⁵

Komünist Vahşetin Acı Bilançosu

Komünizmin girdiği ülkelerin hepsinde benzeri vahşet örnekleri yaşanmıştır. Komünizmin bu kanlı bilançosu, “Komünizmin Kara Kitabı” adlı eserde şöyle özetlenmektedir:

Kimi uygulamalar belli rejimlerde daha ön plana çıksa da, suç işleme yöntemleri önemli ölçüde benzerlik taşıyordu. Farklı yöntemlerle katletme, kurşuna dizme,

asma, suda boğma, sopayla döverek ve kimi durumlarda zehirli gaz ya da araba kazasıyla öldürme, açlık yoluyla imha; kıtlık oluşturarak ya da açlara yardım etmeyerek; sürgüne gönderme, yolda (uzun mesafelerin ya ya ya da yük vagonlarından katedilmesi sırasında) ya da zorunlu ikamet yerinde ve/veya çalışma kamplarında (bitap düşme, hastalık, açlık, soğuk yüzünden) meydana gelen ölümler.

... konunun vehametini açıkça görmemize imkan sağlayacak bir ön bilanço çıkarmamız mümkündür:

SSCB, 20 milyon ölü

Çin, 65 milyon ölü

Vietnam, 1 milyon ölü

Kuzey Kore, 2 milyon ölü

Kamboçya, 2 milyon ölü

Doğu Avrupa, 1 milyon ölü

Latin Amerika, 150 bin ölü

Afrika, 1,7 milyon ölü

Afganistan, 1,5 milyon ölü

Uluslararası komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partiler, 10.000 civarında ölü.

Toplam ölü sayısı 100 milyona yaklaşmaktadır.⁹⁶

Bolşevik liderlerin, saldırganlık, terör ve katliamlar konusunda bu kadar açık ve cüretkar konuşabilmelerinin tek nedeni Darwin'in evrim teorisinden aldıkları onay idi. P. J. Darlington, bir evrimci olarak, *Evolution For Naturalists* isimli kitabında vahşetin, evrim teorisinin doğal bir sonucu olduğuna ve hatta bunun meşru bir davranış olduğuna dair inancını şöyle itiraf eder:

*Birinci nokta bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır... O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür.*⁹⁷

Bir evrimcinin bu itirafından da anlaşıldığı üzere, Darwin'in evrim teorisini yol gösterici olarak kabul eden komünist ideolojinin, diğer insanları hayvan olarak algılaması, onlara hayvanlara uygun gördüğü muameleler göstermesi, onlara zulmetmesi son derece doğaldır. Çünkü bu kişi, komünist-Darwinist ideolojiyi benimseyerek, bir Yaraticısı olduğunu, yeryüzünde bulunuş amacını ve hesap günü dünyada yaptıklarından O'nun huzurunda hesap vereceğini unuttur. Bunun sonucu olarak da Allah korkusu ortadan kalkan her insan gibi yalnızca kendi çıkarlarını düşünen bir bencil, acımasız bir zalim hatta gözü dönmüş bir katil haline gelir. Allah böyle insanların durumunu ve karşılaşacakları sonu şöyle haber verir:

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (Şura Suresi, 42)

Sonuç: Komünizm, Dinsizliğin İnsanlara Yaşattığı Bir Dehşettir

Komünistlerin, Nazilerin veya sömürgecilerin yaptıkları katliamları, işledikleri cinayetleri, insanlara kasıtlı olarak yaşattıkları ızdırapları düşünenler, bu fikirlerin savunucularının nasıl olup da insanlıktan bu kadar çıkabildiklerini düşünecektir. İşte bu liderlerin yaşattığı vahşetin ve zulmün temelindeki tek neden dinsizlik ve bu insanların Allah korkularının olmayışdır. Allah'tan korkup sakınan ve ahiretin varlığına kesin olarak iman eden bir insan, buraya kadar anlattığımız zalimliklerin, haksızlıkların, adaletsizliklerin, cinayetlerin hiçbirini kesin olarak

yapamaz. Üstelik Allah'a ve ahirete inanan bir insan, ne kadar yoğun telkin edilirse edilsin, böyle sapkın bir ideolojinin peşine takılıp sürüklenemez.

Fakat dinsiz ve Allah'tan korkmayan insanlar hiçbir konuda sınır tanımazlar. Kendisinin ve tüm diğer canlıların tesadüfler sonucunda cansız maddelerden evrimleştiğine inanan, atalarının hayvanlar olduğunu zanneden, madde dışında hiçbir varlığı kabul etmeyen bir insan biraz telkinle her türlü acımasızlığı kolaylıkla gerçekleştirebilir. Belki bu tip insanlar ilk bakışta kimseye zarar getirmiyor gibi görünebilir; ancak ortamı oluştuğunda bir anda toplu katliam yapan bir caniyeye, sırf kendi fikrini kabul etmiyor diye insanları acımasızca döven veya açlıktan öldüren bir katile, nefret, kin ve şiddet dolu bir insana dönüşebilir. Çünkü inandığı dünya görüşü ve değerler bunu gerektirmektedir.

1970 Nobel Edebiyat ödülünü kazanan Rus yazar Alexander I. Solzhenitsyn, bir konuşmada, Rus halkının başına neden bu kadar şeytani olaylar geldiğini şöyle açıklamıştı:

*Yarım yüzyıl önce henüz bir çocukken, yaşlıların Rusya'nın başına gelen felaketlerin nedeni için şöyle dediklerini hatırlıyorum: "İnsanlar Allah'ı unuttular, tüm bu felaketlerin nedeni bu." O zamandan beri, 50 yıldır devrimimizin tarihi üzerinde çalıştım, yüzlerce kitap okudum, yüzlerce şahit dinledim, sekiz cilt kitap yazdım. Ama 60 milyon insanı yok eden devrimin ana sebebini formüle etmemi isterseniz şunu tekrarlamaktan başka bir şey yapamam: **İnsanlar Allah'ı unuttular; tüm bu felaketlerin nedeni bu.**⁹⁸*

Komünizmin acımasız liderleri, kendilerince

dünyada bir sistem kurup kitleleri yönettiklerini, büyük bir güç ve kudret sahibi olduklarını zannetmişlerdir. Hatta gizli toplantılar yapmışlar, daha çok güç ve kudret sahibi olmak için insanlara yapacakları zulümleri fısıldaşmışlardır. Ancak onlar tüm bunları yaparken Allah kendilerinden haberdardır ve yaptıklarının karşılığını verecektir. Kuran'da şöyle bildirilir:

Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahid olandır. Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 6-7)

Bir de bu acımasız liderlerin peşine takılan, onların ardından sürüklenen kitleler vardır. Bunların durumu da Kuran'da bildirilmiştir. Bir ayette "**Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar.**" (Yunus Suresi, 44) şeklinde haber verilir. Yani bu insanlar da Allah'ın dinini unutarak ve Darwinist liderlerin peşine takılarak kendi kendilerine zulmetmişlerdir. Yine bir başka ayette yer-yüzünde meydana gelen kötülüklerin, insanların kendileri yüzünden olduğu şöyle bildirilir:

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla,



1968 yılında sol ideoloji dünyanın dört bir yanında özellikle üniversite gençliğini etkisi altına aldı. Mitingler düzenlendi, gençler kendi vatandaşlarına, polislerine, askerlerine karşı kışkırtıldı. Kardeşin kardeşe saldırdığı, şehirlerin yakılıp yıkıldığı bu olaylar esnasında tüm dünya bir anda kargaşa alanına döndü.

karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (Rum Suresi, 41)

Bu belaların tekrar insanlığa zarar getirmelerini engellemenin tek yolu ise, insanların Allah'a ve ahiret gününe iman ederek yaptıklarının tümünden hesap vereceğini unutmadan yaşamalarıdır. Ve Allah'ın tüm insanlara indirdiği Kuran'a tabi olarak, orada emredilen sevgi, şefkat, merhamet, fedakarlık gibi güzel ahlak özelliklerine sahip olmalarıdır.

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

5. Bölüm

KAPİTALİZM VE EKONOMİDE YAŞAM MÜCADELESİ

Kapitalizm terimi, sermayenin egemenliğini öngören, serbest, sınırsız, mutlak kazanca dayalı ve toplumun bu kriterler içinde kıyasıya bir rekabet içinde olduğu ekonomik bir sistemi ifade eder. Kapitalizmin üç önemli unsuru vardır: Bireycilik, rekabet ve kazanç sağlamak. “Kapitalist toplum” ise, bireylerin son derece çetin ve acımasız koşullarda birbirleriyle rekabet ettikleri bir arenadır. Bu, aynı Darwin’in tarifini yaptığı, sadece güçlü olanların yaşayabildikleri, güçsüz ve zayıfların ise ezilerek yok oldukları, acımasız bir rekabetin hüküm sürdüğü bir arenadır.

Sosyal Darwinizm’in önde gelen kuramcıları, toplumun her alanında rekabetin körüklenmesi gerektiğini öne sürerek ve zayıf olanlara sağlık alanından ekonomiyeye kadar hiçbir alanda imkan ve destek sağlanmaması gerektiğini açıklayarak, kapitalizme “felsefi” ve “bilimsel” bir destek hazırlamışlardır. Örneğin Darwinist-kapitalist zihniyetin en önde gelenlerinden Tille’ye göre, fakirliği önlemeye kalkıp “yenik düşmüş sınıflar”a yardım etmek, evrimi sağlayan doğal seleksiyon yasasına set çekmek anlamına geldiği için büyük bir yanlıştır.⁹⁹

Darwin’in prensiplerini sosyal yaşama tanıtan ve Sosyal Darwinizm’in başlıca teorisyeni olan Herbert

Spencer'a göre ise, eğer bir insan fakirse bu onun hatasıdır; hiç kimse bu insana yükselmesi için yardım etmemelidir. Eğer bir insan zenginse, bunu ahlaksızlıkla elde etmiş olsa bile bu, onun becerisidir. Bu nedenle, fakir biri ortadan silinirken zengin biri yaşamaya devam eder.

Bu ahlakın savunucusu olan Spencer, 1850 yılında *Social Statistics* adlı çalışmasını tamamlamış, devletin sağladığı her türlü yardım sistemine, sağlık koruma tedbirlerine, devlet okullarına, zorunlu aşı uygulamalarına karşı çıkmıştır. Çünkü Sosyal Darwinizm'e göre sosyal düzen, güçlünün hayatta kalması prensibiyle oluşmuştur. Zayıf olanın desteklenerek yaşatılması bu prensibe aykırıdır. Spencer, bu tezinin insan toplumlarına da uygulanmasını şiddetle savunmuştur: "Eğer yaşamak için yeterli derecede tamamsalar, yaşarlar ve yaşamaları da iyidir. Eğer yaşamak için yeterli derecede tamam değillerse, ölürlere ve ölmeleri de en iyisidir." sözleriyle Sosyal Darwinizm'in insanlığa bakışını özetlemiştir.¹⁰⁰

Yale Üniversitesi'nde politika ve sosyal bilimler profesörü olan William Graham Sumner ise, Sosyal Darwinizm'in Amerika'daki sözcüsüydü. Bir yazısında insan toplumları hakkındaki düşüncelerini şöyle özetliyordu:

*Herhangi birini yükseltmek istiyorsak kaldıracağı ve bir reaksiyon noktasına ihtiyacımız var. **Toplumda bir insanı yukarı kaldırmak demek, başkasının üzerine basmak demektir.***¹⁰¹

New York Amerikan Doğal Tarih Müzesi'nin Doğal Tarih Dergisi'nin üst editörü olan Richard Milner, "William G. Sumner'ın milyonerlerin toplumda en uygun bireyler olduğunu ve onların imtiyaza layık olduğunu düşündüğünü" ve "onlar rekabet kabında tabi olarak seçilmişlerdi" dediğini yazar.¹⁰²



*Onların mallarında dilenip-isteyen
(ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan
için de bir hak vardı.
(Zariyat Suresi, 19)*



Bu açıklamalardan anlaşıldığı gibi, Sosyal Darwinistler Darwin'in evrim teorisini kapitalist toplumların "bilimsel" yorumu olarak kullandılar. Bunun üzerine insanlar arasında, dinin getirdiği yardımlaşma, hayırseverlik, dayanışma gibi kavramlar geçerliliğini yitirmeye başlarken, bu erdemler yerine bencillik, kurnazlık, fırsatçılık ön plana çıkartıldı. Sosyal Darwinizm'in en önemli kuramcılarında biri olan Amerikalı Profesör E.A. Ross'a göre, "Hıristiyanlığın ortaya attığı toplumsal yardımlaşma ve hayırseverlik kültü, gerizekalıların ve aptalların üremelerine ve çoğalmalarına yarayan koruyucu bir kalkanın gelişmesine" neden olmuştur. Ve yine Ross'a göre, "Devlet, sakatları, örneğin sağır dilsizleri koruma altına almakta, sonra da bunlar üreyerek sakat bir ırk oluşturmaktadır". Tüm bunlara doğal evrimsel gelişmeyi engelledikleri için karşı çıkan Ross'a göre, "dünyayı cennet yapmanın yegane yolu, tüm aptalları, beceriksizleri ve sakatları" kendi hallerine bırakarak, doğal seleksiyon süresi içinde ayıklanmalarını beklemektir.¹⁰³

Social Darwinism in American Thought kitabının yazarı Richard Hofstadter'in belirttiğine göre, 19. yüzyıl demir yollarının büyük patronu Chauncey Depew, New York şehrinde şöhret, servet ve güç kazananların, üstün yetenek ve adaptasyon ile en uygun olanın yaşamasını temel edindiğini öne sürmüştür.¹⁰⁴ Bir başka demiryolu baronu James J. Hill, "demiryolu şirketlerinin servetlerinin, en uygun olanın yaşanması kanunu ile belirlendiğini" söylemiştir.¹⁰⁵

Amerika'nın diğer büyük sermaye sahiplerinden Andrew Carnegie ise, otobiyografisinde evrime olan inancını "evrim gerçeğini buldum" sözleriyle ifade eder.¹⁰⁶ Carnegie başka bir yerde ise şöyle yazar:

Rekabet kuralı burada; bazen ondan sakınırsız; onun

*yerini tutacak bir şey bulunamadı; ve bu kural bazen birey için zor olabilse de, soy için en iyisidir, çünkü her departmanda en uygun olanın yaşamasını garantilemektedir.*¹⁰⁷

Evrimci bilimadamı, Kenneth J. Hsu, “Darwin’s Three Mistakes” isimli makalesinde, Amerika’nın önde gelen kapitalistlerinin Darwinist düşüncelerini şöyle açıklar:

*Darwinizm aynı zamanda rekabetçi bireyciliğin ve bunun doğal bir sonucu olarak İngiltere ve Amerika’daki laissez-faire kapitalizminin (salt rekabete dayalı kapitalizmin) savunmasında kullanılmıştı. Andrew Carnegie “İyi olsun ya da olmasın rekabet kanunu buradadır ve ondan kaçamayız” diye yazmıştı. Rockefeller “Büyük bir işin büyümesi, tamamen en güçlü olanın hayatta kalmasıdır ve doğanın bir kanununun işlemedir” iddiasında bulunarak bir adım daha ileri gitmişti.*¹⁰⁸

ABD’de Rockefeller ve Carneige gibi, büyük kapitalist hanedanlar tarafından kurulan Rockefeller Foundation ve Carneige Institution gibi vakıfların evrim araştırmalarına çok önemli finansal destek vermeleri ise son derece ilgi çekicidir.

Açıkça anlaşıldığı gibi kapitalizm, insanları sadece parayı ve para ile gelen gücü kendilerine ilah edinmeye sürüklemiştir. Evrimci telkinleri benimseyen toplumlar dini ve ahlaki değeri hiçe sayarak, maddi iktidarı önemsemeye başlamış, acıma, merhamet ve fedakarlık duygularından uzaklaşmışlardır.

Bugün Etiyopya gibi ülkelerin kuraklığa ve açlığa yenik düşmelerinin nedeni de bu kapitalist ahlakın hakimiyetidir. Birçok ülke yardımları ve destekleri ile bu aç insanları kurtarabilecekken, bu insanları açlık ve sefaletle

terk etmişlerdir.

Kapitalist toplumun bir başka özelliği de, kendi içinde de eşitsizlikleri barındırmasıdır. Bu tarz toplumlarda zenginlerle fakirler arasındaki fark giderek açılır, fakirler fakirleştikçe, zenginlerin zenginlikleri artar

Son 150 yıldır bu acımasız yapıya sahip insanlar ve toplumlar, artık diğerleri gibi kınanıp yerilmemeye başlamışlardır. Çünkü yaptıkları haksızlıklara, adaletsizliklere, duyarsızlıklara, acımasızlıklara sahte bir bilimsel maske takmışlardır. İşte bu noktada Darwinizm, ahlaksızlıklara ve acımasızlıklara bir anda meşruiyet sağlayan batıl bir din haline gelmiştir.

Robert E. D. Clark, bu durumu şöyle açıklar:

Kısaca evrim kötü şeyler yapanlara kendi vicdanıyla bir soluk verdi. Rakiplere karşı yapılması gereken zalimlikler artık savunulabiliyordu; şeytan iyi olarak adlandırılabilirdi.¹⁰⁹

H. Enoch ise şöyle der:

Sürekli uygulanan Darwinizm iyiliği, yaşama değerleri ile ölçer. Bu, olabirliğin doğru olduğu ve en uygun olanların yaşadığı bir orman kanunudur. Kurnazlık ya da acımasızlık, korkaklık veya hilekarlık bireyin yaşamasına olanak sağlayan ne olursa olsun bu, birey ve toplum için iyi ve doğrudur.¹¹⁰

Tüm insanlığa büyük bir tuzak kurduklarını zanneden bu insanlar, farkında değildirler ancak asıl tuzağı kendi kendilerine kurmuşlardır. Çünkü istedikleri kadar yaşam mücadelesinde bulunup ayakta kalmaya çalışsalar da, gerek kendilerinin, gerekse bütün dünyanın, sahip olmaya çalıştıkları herşeyin, bağlandıkları önderlerinin, ideologların, inandıkları izmlerinin aslında tek bir hakimi, tek bir sahibi ve tek bir Efendisi vardır. Tek hakim ve

güç sahibi olan Allah'tır. Onlar her ne kadar kendilerini zayıfların elendiği güçlülerin ise kazandığı bir mücadele arenasında zannetseler de, aslında her insan, Allah'ın kendisi için yarattığı imtihanı yaşar. Kendi kazandığını zannettiği zenginlik, güç ve iktidar ise, Allah'ın insanı denemek için ona verdikleridir. Allah, insanları dünyada verdiği imkanlarla denediğini bir ayetinde şöyle bildirir:

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (Kehf Suresi, 7)

Bu insanlar ahirette gerçeklerle yüz yüze geldiklerinde nasıl boş bir düşüncenin peşinden gittiklerini göreyek, büyük bir pişmanlık ve telafisi olmayan, yüreklerini parçalayan bir sıkıntı duyacaklardır:

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: “Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?” Onlar da: “Evet” derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: “Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun.” “Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır.”... Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: “Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı.”

(Araf Suresi, 44-45, 48)

6.BÖLÜM

DARWİNİZM'İN GETİRDİĞİ AHLAKİ ÇÖKÜNTÜ

Darwinizm'in insanlığa getirdiği en büyük bela hiç kuşkusuz, insanları dinden uzaklaştırmasıdır. Dinden uzaklaşmış toplumlarda ise, kısa sürede şiddetli bir ahlaki ve manevi yıkım oluşur. Günümüz toplumlarında da bunun pek çok örneği yaşanmaktadır.

Bu noktada bazı kimseler, insanların dinsizliklerinden Darwinizm'in sorumlu tutulamayacağını, çünkü dinsiz bir hayat yaşayan insanların büyük bir bölümünün Darwinizm'in iddialarından habersiz olduğunu söyleyecektir. Bu itirazın ikinci kısmı doğrudur da. Günümüzde Darwinizm'i bilinçli olarak savunan insanların sayısı kısıtlıdır. Ancak bu kısıtlı azınlık toplumun fikrine hemen her alanda yön veren kişilerdir. Toplum üzerinde oluşturdukları etki sayısız insana ulaşmaktadır. Kendi dünya görüşlerini büyük bir kitleye telkin etme imkanları vardır.

Dünyanın önde gelen evrimcilerinden olan Harvard Üniversitesi biyologu Ernst Mayr evrim teorisinin toplum hayatındaki yeri için şöyle der:

Darwin'den beri herkes insanların maymundan geldiği ile hemfikir... Evrim insanların düşüncelerini her yönden etkiliyor: Felsefesini, metafiziğini, ahlakını...¹¹¹

Darwinistlerin sosyal yaşamdaki bu geniş çaplı

hakimiyeti, insanlar üzerinde adeta çok güçlü bir “hipnoz” oluşturmaktadır. Özellikle herhangi bir dünya görüşüne, hatta yüzeysel bir bakış açısına dahi sahip olmayacak kadar tecrübesiz olan genç jenerasyonun büyük bir bölümü, bu tarz telkinlere kolayca kapılabilmektedir. Okudukları dergiler, seyrettikleri filmler, izledikleri tiyatrolar veya müzik klipleri, dinledikleri müzik ve en önemlisi okulda aldıkları eğitim aracılığı ile bu insanları istenilen düşünce yapısına getirmek son derece kolay olmaktadır. Zaten insanların evrim teorisini, bütün aldatmacalarına ve bilimsellikten uzak yapısına rağmen 150 yıldır insanların gerçek zannetmelerinin nedeni de bu telkinlerdir.

Dikkat edilirse günümüzde dinsizlik hemen hiçbir zaman açıkça propaganda edilmez, kimse kimseye aleni olarak dinsiz olmasını telkin etmez. Ancak bunun için ilk bakışta sezilmeyen sinsi yöntemler kullanılır. Dinle, dini konular ile veya dindarlığı ile tanınan insanlarla alay edilmesi, şarkı sözlerinde, romanlarda, filmlerde, gazete başlıklarında, fıkralarda Allah’a, kadere ve dine isyan anlamına gelen sözler kullanılması, bu sinsi yöntemlerden sadece birkaçıdır.

Darwinizm’in konuları ise, dinsizlik propagandasının en sık kullanılan malzemeleridir. En ilgisiz konularda dahi, atalarımızın maymunlarla ortak olduğu yalanı sık sık vurgulanır. İnsan psikolojisinin tahlilinde bile evrim teorisinin iddiaları satır aralarında verilir. Böylece, sorulduğunda Allah’a ve dine inandığını söylese bile, aslında dini, ahireti, ahlaki sorumlulukları hafife alan, düşünmeyen, Allah’tan korkmayan ve gerçekte de O’na inanmayan insan toplulukları oluşur. Allah korkusuna ve imana

sahip olmayan insanlar ise, hiçbir konuda sınır tanımaz ve ataları olduğunu zannettikleri hayvanlarla benzer bir hayat yaşamaya başlarlar.

Örneğin Allah'tan korkup sakınmayan insanların if-fetlerini korumaları beklenemez; çünkü bunun için ri-riyet etmeleri gereken bir sınır olmadığını düşünürler. Diğer insanların gözünden saklandıkları sürece her tür-lü ahlaksızlığı yapmaya açık hale gelirler. Nitekim günü-müzde özellikle gençler arasında ve toplumun belirli ke-simlerinde, giderek sınırı daha da aşan, ahlaki değerleri, Allah'ın hükümlerini hiçe sayan bir anlayışın yaygınlaş-ması, insanların Darwinizm gibi telkinler sonucu dinden uzaklaşmalarının bir sonucudur. Dikkatli incelenirse, ci-nayetin, fuhuşun, dolandırıcılığın, sahtekarlığın her türlü-sü, rüşvet almak, rüşvet vermek, yalan söylemek; kısacası bilinen tüm ahlaksızca davranışların temelinde din-sizlik olduğu görülür. Bu dinsizliğin yayılma yöntemleri-nin en etkilisi ise, Darwinizm'in "başıboş, tesadüfler so-nucu olmuş insan" yalanının topluma şiddetle telkin edilmesidir. *The Lie: Evolution* isimli kitabın yazarı Ken Ham, Darwinizm'in sebep olduğu dinsizliği konu edine-rek şöyle demektedir:



Eğer Allah'ı inkar eder ve onun yerine şans ve rastlantılarla dolu olan başka bir inanç koyarsanız, yanlış ve doğru için bir temel kalmaz. Kurallar, siz nasilsiniz?

The Lie: Evolution
(Yalan: Evrim) kitabı
ve yazarı Ken Ham

yapmak isterseniz öyle olur. Mutlaklık yoktur, tutulması gereken prensipler yoktur. İnsanlar kendi kurallarını yazarlar.¹¹²

Ünlü evrimci Theodios Dobzhansky ise, Darwinizm'in temel olan "doğal seleksiyon" düşüncesinin ahlaki yönden dejenere bir toplum oluşturduğunu şöyle kabul eder :

Doğal Seleksiyon egoizmi, zevk düşkünlüğünü, cesaret yerine korkaklığı, sahtekarlığı ve istismarı tercih eder. Toplum etiği ise "doğal" tavırları yasaklar ve bunların aksi olan nezaket, cömertlik ve hatta diğerlerinin, toplumun, milletin ve nihayet tüm insanlığın iyiliği için kendini feda etmek gibi özellikleri yüceltir.¹¹³

R. Clark ve J. Bales ise *Bilimadamları Neden Evrimi Kabul Ediyorlar?* isimli kitaplarında şöyle yazarlar:

Darwinizm açgözlülüğe ve bencil tutkulara bilimsel onayla insanların daha da vahşileşmesine yardımcı oluyor.¹¹⁴

Günümüzde çevremize şöyle bir bakarsak, Darwinist ahlakın neden olduğu derin ve son derece önemli tahribatların izlerini hemen görebiliriz. İnsanların birbirlerinden kopuk, yardımlaşma, fedakarlık, saygı ve sevgi bağları olmadan yaşamalarının, ilerlemenin, gelişmenin, uygarlaşmanın bir sonucu olduğu toplumlara empoze edilmektedir. Daha fazla üretim ve gelişme için böyle bir sonuca katlanılması gerektiği telkini sık sık verilmektedir. Oysa bu, gelişmenin ve uygarlığın değil, insanların kendilerini "hayvan statüsü"ne getirmelerinin bir sonucudur.

Birçok Darwinist davranış bilimci, bu mantıktan yola çıkarak, insanların suça eğilim göstermelerinin nedeninin, hayvan olan atalarından kendilerine kalan bir mi-

ras olduğunu iddia etmektedir. Ünlü evrimci Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin* isimli kitabında ilk olarak İtalyan fizikçi Lombroso tarafından öne sürülen bu iddiayı şöyle aktarır:

Suçluluğa ilişkin biyolojik kuramlar pek yeni sayılmazdı, ama Cesare Lombroso (İtalyan bir hekim) bu tartışmaya yepyeni, evrimsel bir yön verdi. Doğuştan suçlular sadece zihinsel dengesi bozuk ya da hasta değillerdi; daha önceki bir evrimsel aşamaya geri düşmüş, sözcüğün tam anlamıyla soya çekmişlerdi. İlkel ve maymunu atalarımızın kalıtsal özellikleri genetik repertuarımızda korunur. Bazı talihsiz bireyler normalden çok fazla atasal özelliğe sahip olarak doğar. Davranışları geçmişin bazı yabanıl toplumları için uygun olsa bile, bugün bu davranışlara suç diyoruz. Doğuştan suçluya acıyabiliriz çünkü kendine hakim olamaz; ama eylemlerine hoşgörü gösteremeyiz.¹¹⁵

Yani Darwinistlerin iddialarına göre, bir insanın diğerini öldürmesi, ona acı çektirmesi, hırsızlık yapması, kavga çıkarması, ona, maymun atalarından genetik olarak aktarılmış bir mirastır. Dolayısıyla bu iddiaya göre, işlediği suçlar o insana ait değildir ve mazur görülmelidir.

Darwinizm'in İnsanlara Sunduğu Amaçsız ve Karamsar Yaşam Modeli

Darwinistlere ve materyalistlere göre tüm evren, insanlar da dahil olmak üzere kaosun ve rastlantıların eseridir. Bu anlayışın toplumlara telkin edilmesiyle, başıboş olduğunu zanneden, sorumsuz insanlar oluşur.

Bu insanlar bir yandan da amaçsız ve yok olup

gidecek bir hayatı yaşıyor olmaktan dolayı müthiş bir karamsarlığa, kötümserliğe ve ümitsizliğe kapılırlar. İntiharların, psikolojik sorunların, depresyonların ardında yatan nedenlerden biri de Darwinist büyüünün insanların psikolojileri üzerindeki bu olumsuz etkileridir.

Bunun bir örneğini, günümüzün en ateşli evrim savunucularından Richard Dawkins açıklamaktadır. Dawkins, *Unweaving The Rainbow* isimli kitabının önsözünde, insan hayatının amacına dair iddiasının insanlar üzerinde oluşturduğu olumsuz ve karamsar tesiri şöyle itiraf eder:

*İlk kitabımın yayımcısı, kitabı okuduktan sonra, **verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığını ve üç gece boyunca uyuyamadığını** itiraf etti. Bazıları da bana sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğimi soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise bana sitem dolu bir mektup gönderdi. Mektubunda, aynı kitabı okuyan bir öğrencisinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve **hayatın boş ve amaçsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu.** Öğretmen, diğerlerinin de aynı "**hiçlik karamsarlığı**"ndan etkilenmelerini için, öğrencisine kitabı başkalarına göstermemesini tavsiye etmiş.*

*Bu tür suçlamalar yaygındır ancak bilimadamları bunların üstesinden kolaylıkla gelirler. Meslektaşım Peter Atkins, *The Second Law* (1984) isimli kitabına şöyle başlar:*

*"Biz kaosun çocuklarıyız ve değişimin temel yapısı bozulmaya doğru gider. **Temelde bozulma ve kaos vardır. Amaç yoktur, yön vardır.** Evrenin derinliklerine indikçe **kabullenmek zorunda olduğumuz kasvetle karşılaşırız.**"¹¹⁶*

Hayatın bir hiçlik olduğunu öne sürerek hayata ka-

ramsar bir bakış açısı getiren bir başka Darwinist ise, üstün ırk tezleriyle Hitler'e felsefi açıdan destek sağlayan Alman felsefeci Nietzsche'dir. Nietzsche'nin öne sürdüğü ve nihilizm yani "hiçlik" olarak bilinen düşünce kısaca şöyledir: İnsanın bir yaşama amacı olmalıdır. Ancak Allah'ın varlığını inkar eden Nietzsche'ye göre bu amaç, Allah'ın insanı yaratmış olmasıyla ilgili değildir. Dolayısıyla Nietzsche'nin felsefesinde insan hep amacını arar ancak bulamaz ve bunun doğurduğu karamsarlığı, ümitsizliği yaşar. İnsanın varoluş amacını araştırması doğru olmalıdır. Ancak eğer insan, Nietzsche'de olduğu gibi, asıl amacını kesin olarak reddederek, gerçek dışında bir amaç aramaya kalkarsa, elbette ki bunu bulamayacaktır. Ve belirtmek gerekir ki, Nietzsche delirerek ölmüştür.

Allah'ın kendilerini bir amaç için yarattığını unutan toplumlar, mutlaka ahlaki ve manevi çöküntüye uğramaya mahkumdurlar. Zenginlik, refah, ekonomik kalkınma ise bu insanlara hiçbir şekilde huzur ve güvenlik getirmez. Aklının, vicdanının emrettiklerine uymayan, kendisini başıboş ve amaçsız bir varlık olarak gören insanları dünyada mutsuzluğa, ümitsizliğe, karamsarlığa kaptıran çok şey vardır. En önemlisi ise, ölümle birlikte yokolup gideceklerini zanneden bu insanların, öldükten sonra karşılaştıkları asıl hayatı görünce duyacakları pişmanlık ve mutsuzluktur.

Oysa, Allah'a ve ahiretin varlığına inanan bir insan, ne kadar önemli bir sonuç için yaşadığının bilincindedir. Daima Allah'ın rızasını ve cennetini kazanmanın ümidini ve sevincini taşır. Her olayda Allah'a tevekkül eder; dolayısıyla hiçbir zaman ümitsizliğe ve karamsarlığa kapılmaz.

Sonuç

DARWINİZM BATAKLIĞININ KURUTULMASI ŞARTTIR

Savaşlar, zulümler, katliamlar, çatışmalar tarih boyunca hep olmuştur. Ancak geçen yüzyılda bunların sayısının ve getirdiği belaların çapının bu kadar büyük olmasının nedeni, Darwinizm'in bu katliamlara, kıyımlara ve çatışmalara bilimsel açıdan sahte bir meşruiyet kılıfı hazırlamış olmasıdır.

Günümüzde de evrim teorisi yine felsefi ve ideolojik amaçlarla savunulmaktadır. 19. yüzyılın evrim teorisi ile şiddetlenen sömürgeciliği, Nazi Almanyası ya da Sovyetler Birliği tarihe karışmıştır. Ama bunlara temel oluşturan Darwinist-materyalist felsefe hala birtakım çevreler tarafından ısrarla savunulmakta ve bu felsefenin yıkıcı etkileri dünyanın dört bir yanında yaşanmaya devam etmektedir.

Kenneth Hsu bir evrimci olmasına rağmen, Darwinizm'in dünyaya getirdiği belaları değerlendirerek şöyle yazmıştır:

Bireyler, sınıflar, milletler ya da ırklar arasındaki rekabetin doğal seleksiyonun doğal kanunları ve üstün olanın aşağı olanı yok etmesinin de doğal olduğunu varsayan hain sosyal ideolojinin ezdiği insanlarız. Doğal seleksiyon kanunu, sizi temin ederim, bilim de-

ğildir. Bu bir ideoloji, hem de kötü bir ideolojidir.¹¹⁷

Adli veya fiziki tedbirler almak elbette gereklidir. Ancak bu tedbirler söz konusu ideolojinin açtığı yaraların sadece üzerini örtebilir. Kesin çözüm ise yaranın ilmi ve kültürel yönden tedavisidir. Darwinizm'in kültürel ve bilimsel anlamda çöküşü, ondan güç alan felsefeleri de yok edecektir ve bu, dünyadan zulmün kalkması anlamına gelmektedir.

Bu aldatmacaya gerçek anlamda son verebilecek, insanlığın yaşadığı bu sorunu temelinden çözümleyebilecek olan ise, yalnızca Kuran ahlakının yaşanmasıdır. İnsanlar hak dine yöneldikleri, Kuran'ın insan hayatına getirdiği güzellikleri, sevgiyi, şefkati, merhameti, adaleti, fedakarlığı, yardımlaşmayı, hoşgörüyü yaygın olarak yaşadıkları zaman bu belalar da son bulacaktır. Allah'ın ayetinde bildirdiği gibi "hak gelecek" ve "batıl yok olacak"tır:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

***Sen yücesin,
bize öğrettiğinden başka bizim
hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)***

NOTLAR

- 1 A.E. Wilder-Smith, *Man's Origin Man's Destiny, The Word for Today*, s.166
- 2 Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
- 3 Charles Darwin, *İnsanın Türeyişi*, s. 171
- 4 J.H.M. Beattie, R. Godfrey Lienhardt, *Studies in Social Anthropology: Essays in Memory of E.E. Evans Pitchard*, Oxford: Clarendon Press, 1975, s.10-11
- 5 Benjamin Farrington, *What Darwin Really Said*, London: Sphere Books, 1971, ss. 54-56
- 6 James Ferguson, *The Laboratory of Racism, New Scientist*, vol. 103, 27 Eylül 1984, s. 18)
- 7 Lalita Prasad Vidyarthi, *Racism, Science and Pseudo-Science*, Unesco, France, Vendôme, 1983. s. 54
- 8 Rebekah E. Sutherland, *Social Darwinism*, <http://www.rebsutherland.com/SocialDarwinism.htm>
- 9 Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, W. W. Norton & Company, New York 1992, s. 217
- 10 Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, s. 218
- 11 Alaeddin Şenel, *İrk ve İrkçilik Düşüncesi*, Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları, 1993
- 12 Jacques Attali, 1492, Çev: Mehmet Ali Kılıçbay, 1.b. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, Ekim 1992, s.197
- 13 François de Fontette, *İrkçilik*, Çev., Haldun Karyol, İstanbul: İletişim Yayınları, 1991, s. 40-41
- 14 James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 102-103
- 15 Kenneth J. Hsu., *Geology*, Nisan 1987, s. 377
- 16 Süleyman Kocabaş, *Hindistan Yolu ve Petrol Uğruna Yapılanlar: Türkiye ve İngiltere*, 1.baskı, İstanbul: Vatan Yayınları, 1985, s. 231
- 17 Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Vol.1, 1888. New York D. Appleton and Company, s.285-286
- 18 Jani Roberts, *How new-Darwinism justified taking land from Aborigines and murdering them in Australia*, <http://www.gn.apc.org/inquirer/ausrace.html>
- 19 Jani Roberts, *How new-Darwinism justified taking land from Aborigines and murdering them in Australia*, <http://www.gn.apc.org/inquirer/ausrace.html>
- 20 Jani Robert, *How new-Darwinism Justified Taking Land From Aborigines and Murdering Them in Australia*, <http://www.gn.apc.org/inquirer/ausrace.html>
- 21 *Creation ex nihilo*, Vol 14, No. 2, March-May 1992, s. 17
- 22 Philips Verner Bradford, Harvey Blume, Oto Benga, *The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993 s. 269
- 23 Philips Verner Bradford, Harvey Blume, Oto Benga, *The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s. 267
- 24 Philips Verner Bradford, Harvey Blume, Oto Benga, *The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s.266
- 25 Philips Verner Bradford, Harvey Blume, Oto Benga, *The Pygmy in the Zoo*, Canada, Ekim 1993, s. 259
- 26 Bryan Appleyard, *Brave New Worlds*, Harper Collins Publishers, London 1999, s. 49-50
- 27 Burns, *Çağdaş Siyasal Düşünceler 1850-1950*, s.446; Alaeddin Şenel,

- Irk ve Irkçılık Düşüncesi, Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları, 1993, ss.62-6
- 28 Carl Cohen, *Communim, Fascism and Democracy*, New York: Random House Publishing, 1967, ss.408-409
- 29 www.trueorigin.org/holocaust.htm
- 30 L.H. Gann, *Adolf Hitler, The Complete Totalitarian*, *The Intercollegiate Review*, Sonbahar 1985, s. 24; Henry Morris, *The Long War Against God*, 8.b. Michigan: Baker Book House, Mart 1996, s. 78
- 31 K. Ludmerer., *Eugenics*, In: *Encyclopedia of Bioethics*, Edited by Mark Lappe, The Free Press, New York, s. 457, 1978; www.trueorigin.org/holocaust.htm
- 32 G. Stein., *Biological science and the roots of Nazism*, *American Scientist* 76(1):s. 54, 1988; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 33 Adolf Hitler, *Mein Kampf*, München: Verlag Franz Eher Nachfolger, 1993, s. 44, 447-448; A.E. Wilder Smith, *Man's Origin, Man's Destiny*, The Word For Today Publishing 1993, s. 163, 164
- 34 Jerry Bergman, *Darwinism and The Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 35 <http://www.trufax.org/avoid/nazi.html> scientific background of nazizm
- 36 Henry Morris, *The Long War Against God*, s. 78; Francis Schaeffer, *How Shall We Then Live?*, New Jersey, Revell Books, Old Tappan, 1976, s. 151
- 37 John J. Michalczyk (editor), *Nazi Medicine: In The Shadow of The Reich* (belgesel film), *First Run Features*, New York, 1997
- 38 George Stein, *American Scientist*, vol. 76, Ocak/Şubat 1988, s. 52
- 39 Sir Arthur Keith, *Evolution and Ethics*, 1947, s. 246
- 40 Robert Clark, *Darwin: Before and After*, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958. s.115
- 41 J. Tenenbaum., *Race and Reich*, Twayne Pub., New York, p. 211, 1956; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 42 Francis Schaeffer, *How Shall We Then Live?*, Old Tappan, N.J.Revell, 1976, s. 151; Henry M. Morris, *The Long War Against God*, s. 78
- 43 Adolf Hitler, *Hitler's Secret Conversations 1941-1944*, With an introductory essay on *The Mind of Adolf Hitler* by H.R. Trevor-Roper, Farrar, Straus and Young, New York, s. 117, 1953; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 44 Daniel Gasman, *The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernst Haeckel and the German Monist League*, New York: American Elsevier Press, 1971, s. 168
- 45 Henry Morris, *The Long War Against God: The History and the Impact of the Creation, Evolution, Conflict*, 8.baskı, Michigan: Baker Book House, Mart 1996, s. 81
- 46 Denis Mack Smith, *Mussolini*, s. 14
- 47 John P. Diggins, *Mussolini and Fascism*, s. 15
- 48 Çağdaş Liderler Ansiklopedisi, 2. cilt, s. 669
- 49 James Joll, *Europe Since 1870: An International History*, Penguin Books, Middlesex, 1990, s. 164
- 50 Anthony Smith, *İnsan, Yapısı ve Yaşamı*, Remzi Kitapevi, İstanbul, 1979, s. 33
- 51 A.E. Wiggam, *The New Dialogue of Science*, Garden Publishing Co., Garden City, NY, p. 102, 1922; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>

- 52 Robert Clark, *Darwin: Before and After*, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958., s. 115-116; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 53 <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 54 Earnst Haeckel, *The History of Creation: Or the Development of the Earth and Its Inhabitants by the Action of Natural Causes*, Appleton, New York, 1876, s. 170; Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.htm>
- 55 Theodore D. Hall, *The Scientific Background of the Nazi Race Purification Program*, <http://www.trufax.org/avoid/nazi.html>
- 56 <http://www.fixedearth.com/hlsm.html>
- 57 Max Nordau, *The Philosophy and Morals of War*, *North American Review* 169 (1889):794 cited in *hofstadter, social darwinism*, s.171)
- 58 *Tempo*, 14 Temmuz 1991
- 59 <http://chefsseite.tsx.org/>
- 60 *San Francisco Examiner*, 1 Nisan 1997
- 61 Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology and the Social Scene*, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959, s.527
- 62 Marx ve Engels, *Mektuplar*, s. 426
- 63 Marks Engels, *Mektuplar*, cilt 2, s.126
- 64 Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology, and the Social Scene (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959)*, ss. 85-87.
- 65 Engels, *Ütopik Sosyalizm-Bilimsel Sosyalizm*, *Sol Yayınları*, 1990, s.85)
- 66 Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, London: Chatto & Windus, 1959, s. 348
- 67 Marx-Engels, *Seçme Yapıtlar 3*, *Sol Yayınları*, s. 156
- 68 Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology and the Social Scene*, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959, s.85-86
- 69 Tom Bethell, *Burning Darwin to Save Marx*, *Harper's Magazine*, December 1978, s.31-38
- 70 Karl Marx *Biyografi*, Öncü Yayınevi, s. 368
- 71 John N. Moore, *The Impact of Evolution on the Social Sciences*, *Impact No. 52*, www.icr.org/pubs/imp/imp-52.htm
- 72 <http://www.fixedearth.com/hlsm.html>
- 73 Alan Woods, Ted Grant, *Marxism and Darwinism*, London:1993
- 74 Kent Hovind, *The False Religion of Evolution*, <http://www.hsv.tis.net/...ke4vol/evolve/ndxng.html> (Bu kitap sadece internette yayınlanmıştır.)
- 75 E. Yaroslavsky, *Landmarks in the Life of Stalin*, Moscow: Foreign Languages Publishing house, 1940, s. 8.; Paul G. Humber, *Stalin's Brutal Faith*, *Vital articles on Science/Creation ekim 1987*, *Impact No. 172*
- 76 E. Yaroslavsky, *Landmarks in the Life of Stalin*, ss. 8-12.
- 77 K. Mehnert, *Kampf um Mao's Erbe*, *Deutsche Verlags-Anstalt*, 1977
- 78 <http://www.fixedearth.com/hlsm.html>
- 79 Robert Milner, *Encyclopedia of Evolution 1990* s.81
- 80 Michael Ruse: *The Long March of Darwin*, *New Scientist* 103 (16 Ağustos 1984): 35; Henry M. Morris, *The Long war Against God*, s.85-86
- 81 David Jorafsky, *Soviet Marxism and Natural Science*, 1961 s.4
- 82 N. Werth, "Le Pouvoir soviétique et l'Eglise ortodoxe de la collectivisation à la Constitution de 1936", *Revue d'études comparatives Est-Quest*, 1993, no.3-4, s.41-49 (Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, *Komünizmin Kara Kitabı*, Doğan Kitapçılık A.Ş., s. 227)

- 83 Samuel T. Francis, *Sovyet Strategy of Terror*, s. 54
- 84 V.I. Lenin, *Marks-Engels-Marksizm*, Ankara: Sol Yayınları, Çev: Vahap Erdoğan, 1976, s. 428
- 85 V. İ. Lenin, *Collected Works*, Moscow, Cilt 9 s. 346
- 86 V. İ. Lenin, *Collected Works*, Moscow, cilt 35, s. 238
- 87 *Pravda Gazetesi*, 26 Ekim 1918
- 88 V.İ. Lenin, *Polnoye sobraniye soçineniy*, Moskova, 1958-1966, cilt XXXV,s.311 (Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, *Komünizmin Kara Kitabı*, Doğan Kitapçılık A.Ş., s. 82)
- 89 Ann Arbor, Leon Troçki, *Terörizm ve Komünizm*, University of Michigan, 1963, s. 58
- 90 *Protokoli, zasedanii VSIK 4-sozıva (MYK'nin 4. oturumunun Protokolleri)*, Moskova, 1918, s. 250
- 91 Harrison E. Salisbury, "Reading *The Gulag Archipelago* is like no other reading experience of our day," *Book-of-the-Month Club NEWS*, Midsummer, 1974, ss. 4,5.
- 92 *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 134-135
- 93 *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 135
- 94 *Krasniy Meç*, no.1, 18 Ağustos 1919, s.1
- 95 *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 617
- 96 *Komünizmin Kara Kitabı*, s. 17
- 97 P.J. Darlington, *Evolution for Naturalists*, 1980, s. 243-244
- 98 6 Edward E. Ericson, Jr., "Solzhnitsyn - Voice from the Gulag", *Eternity*, October 1985, ss. 23, 24.
- 99 Alaeddin Şenel, *İrk ve İrkçılık Düşüncesi*, Ankara: Belem ve Sanat Yayınları, 1993, s. 61
- 100 Herbert Spencer, *Social Status*, 1850, s.414-415
- 101 *The Challenge of Facts and Other Essays*, as quoted in Mason Drukman, *Community and Purpose in America: An Analysis of American Political Theory*, New York: McGraw-Hill, 1971, s. 202.]
- 102 R. Milner, *Encyclopedia of Evolution* 1990 s:412
- 103 Thomas F. Gossett, *Race: The History of an Idea in America*, Dallas: Southern Methodist University Press, 1963, s. 170
- 104 Chauncey Depew, *My Memories of Eighty Years*, (NY:1922), s.383-384
- 105 James Hill, *Highways of Progress* (NY:1910) s. 126, 137
- 106 Andrew Carneige, *Autobiography*, Boston 1920, s. 327, bkn. Hofstadter *Social Darwinism*, s.45
- 107 Andrew Carneige, *Wealth*, *North American Review* 148, 1889, s. 655-657
- 108 Kenneth J. Hsu, *Darwin's Three Mistakes*, *Geology*, vol.14, June 1986, ss.532-534
- 109 Bolton Davidheiser, W E Lemmerts (ed) *Scientific Studies in Special Creationism*, 1971 s. 338-339.
- 110 H. Enoch, *Evolution or Creation*, 1966 s.145
- 111 Erns Mayr, "Interview", *Omni*, Mart/Nisan 1988, s. 46; Henry M. Morris, John D. Morris, *The Modern Creation Trilogy*, 3.cilt, s. 12
- 112 Ken Ham, *The Lie Evolution*, 15. Baskı, Master Books, Nisan 1997, s. 84
- 113 Theodosius Dobzhansky, *Ethics and Values in Biogical and Cultural Evolution*, *Zygon, the Journal of Religion and Science*, Los Angeles *Times*'da yayınlandığı şekliyle alınmıştır, bölüm 4 (Haziran 16, 1974), s. 6; (*That Their words*, s.413)
- 114 Robert T Clark ve James D Bales, *Why Scientist Accept Evolution*, 1966, s. 64
- 115 Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, s. 223
- 116 Richard Dawkins, *Unweaving The Rainbow*, Houghton Mifflin Company Newyork, 1998, s. ix)
- 117 *Earth watch*, Mart 1989, s. 17; Henry Morris, *The Long War against God*, s. 57